

Ο
Υ
Γ
Ε
Ρ
Α
Ζ
Ο
Ρ
Ο
Ι
Σ
Μ

Ντέντιβ
των Ουρανών

**ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ
ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ**

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΙ δολόγυρα, μέσα σ' ένα μεγάλο γραφείο, οι Προστάτες της Ανθρωπότητας άκουνε με προσοχή αυτά που τους λέει ένας ηλικιωμένος αξιωματικός.

Είναι εκεί ο Υπεράνθρωπος, ο Έλ Γκρέκο, ή Αστραπή, ο Κεραυνός, ο Υπερέλληνας και ο... ήρωϊκός Κοντοστούπης.

Αυτός που τους μιλάει είναι ο αρχιστράτηγος της Παγκόσμιας Κυβερνήσεως του Οργανισμού των Ηνωμένων Έθνών. Το πρόσωπο του αρχιστρατήγου είναι συννεφιασμένο καθώς μιλάει.

— Το έγκλημα, κύριοι, λέ-

ει με βαθεία σοβαρή φωνή, έχει πάρει μεγάλη ανάπτυξη τον τελευταίο καιρό! Συμμορίες από γκάγκστερ, έφωδιασμένες με τα τελευταία επιστημονικά μέσα καταστροφής, κάνουν κάθε τόσο επιδρομές σε τράπεζες, και σε εργοστάσια και κλέβουν πολύτιμα μέταλλα και σπάνιες χημικές ουσίες, που είναι απαραίτητες στη βιομηχανία, σκοτώνοντας εργάτες και φρουρούς!

Σωπαίνει, ζαρώνει τα φρύδια του και συνεχίζει:

— Παρ' όλες τις προσπάθειές της, ή αστυνομία δέν κτώρθωσε να συλλάβη ούτε έναν από τους κακούργους αυτούς! Είναι θαυμάσια έξωπλισμένοι με όπλα τελευταίου

τύπου καὶ μετακινούνται ταχύτατα, γιατί ἔχουν ὅλο: τους στὴν πλάτη πτητικὲς συσκευές, ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ πετοῦν σὰν πουλιά. Ἐφορμῶν ξαφνικά καταβαίνοντας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, σκοτώνουν, ληστεύουν καὶ φεύγουν πετώντας, πρὶν κἄν εἰδοποιηθῆ ἡ ἀστυνομία! Σὲ μιὰ περίπτωσι, μάλιστα, ποὺ ἡ ἀστυνομία ἔτυχε νὰ βρεθῆ στὸν τόπο τῆς ἐπίδρομῆς, ἔγινε μιὰ τρομερὴ μάχη. Πέντε ἀστυνομικοὶ καὶ ἕξι λησταὶ σκοτώθηκαν. Ἡ ἀστυνομία θὰ νικούσε τελικά, ἂν δὲν ἐπενέβαιναν ξαφνικὰ κάτι ἀλλόκοτα πλάσματα, ποὺ κατέβηκαν κ' αὐτὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ.

— Τί πλάσματα; ρωτᾷ ὁ Ὑπεράνθρωπος.

— Κάτι φτερωτοὶ ἄνθρωποι μὲ μακρυὰ ράμφη πουλιῶν καὶ τεράστια φτερά! Κατέβηκαν ἀπὸ ψηλά, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν χτυπώντας τους μὲ τὰ ράμφη τους!

— Περίεργο!, μουρμουρίζει ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο.

— Ναι, πολὺ περίεργο! λέει ὁ ἀρχιστράτηγος. Μόλις ἔμαθα τί συνέβαινε, ἀνέθεσα στοὺς καλύτερους ντέκτεκτιβς τοῦ κόσμου νὰ ψάξουν νὰ βροῦν τὸ κρησφύγετο τῶν ληστῶν! Μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀνακαλύψουν πουθενὰ τὸ παραμικρὸ ἴχνος τους! Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι οἱ γκάγκστερς ἔχουν τὸ κρησφύγετό τους σὲ κάποιον ἄλλο πλανήτη! Ἄλλοιῶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῆ καὶ ἡ ὑπαρξὶ τῶν ἀνθρώπων—πουλιῶν! Γι' αὐτό,

Ὑπεράνθρωποι, ἀποφάσισα νὰ δημιουργήσω μιὰ «Ἀστυνομία τῶν Οὐρανῶν» ἀπὸ τολμηροὺς καὶ ἐπιδέξιους ἄντρες! Θὰ τοὺς ἐφοδιάσω με πτητικὲς συσκευές, ποὺ θὰ μᾶς φτιάξῃ ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο — ἂν θέλῃ, βέβαια!... Καὶ ἀποφάσισα ἐπίσης νὰ ζητήσω τῆ βοήθειά σας! Δὲν πρέπει ἔμωv νὰ δράσετε φανερά, γιατί οἱ κακοῦργοι θὰ φοβηθοῦν καὶ θὰ πάρουν τὰ μέτρα τους κ' ἔτσι θὰ δυσκολευτοῦμε νὰ τοὺς συλλάβουμε ἢ νὰ τοὺς ἐξοντώσουμε!

— Πολὺ καλὰ!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο θὰ κατασκευάσῃ τὶς πτητικὲς συσκευές καὶ θὰ γυμνάσῃ τὸ σῶμα τῶν ἀστυνομικῶν τῶν οὐρανῶν... Ἐμεῖς θὰ παρακολουθήσουμε τὶς κινήσεις τῶν γκάγκστερς, ἔτοιμοι νὰ δράσουμε μόλις φτάσῃ ἡ κατάλληλη στιγμή.

— Εὐχαριστῶ, λέει ὁ ἀρχιστράτηγος. Καὶ κάτι ἄλλο τώρα. Θὰ παρακαλέσω ἕναν ἀπὸ σὰς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγία τῶν ντέκτεκτιβς τῶν οὐρανῶν. Θὰ προτιμοῦσα τὸν Κοντοστούπη, γιὰ νὰ ἀφήσω τοὺς ὑπόλοιπους Ὑπερανθρώπους ἐλεύθερους καὶ ἔτοιμους νὰ δράσουν...

Τὸ πρόσωπο τοῦ νάνου γίνεται κατακόκκινο. Ἡ ἀνάσα του πιάνεται. Τὸ στόμα του ἀνοιγοκλείνει σπασμαδικά. Γιὰ μερικὲς στιγμὲς, δὲν μπορεῖ νὰ προφέρῃ λέξι. Ἐπειτα τραυλίζει:

— Ἐ... ἐγώ; Ἀρχηγὸς τῶν ντέκτεκτιβς τῶν οὐρανῶν; Ὡχ, ἡ καρδούλα μου!

— Δὲ θέλεις, Κοντοστού-

πη; ρωτάει ο αρχιστράτηγος. Μήπως φοβάσαι; Καταλαβαίνω ότι ή δουλειά αυτή θα είναι επικίνδυνη και...

— Έγώ; φωνάζει ο Κοντοστούπης. Έγώ φοβάμαι; Έγώ δε φοβάμαι τίποτα στον κόσμο αυτό! Μόνο τὸ... Θεὸ φοβάμαι!... Πιάστηκε μόνο ή καρδιά μου ἀπὸ τή μεγάλη τιμή που μου κάνατε, στρατηγέ μου! Έγώ, ὁ Κοντοστούπης, ὀρκίζομαι νὰ ἐκτελέσω τὸ καθήκον μου ἐναντίον τοῦ ἔθρου! Ὀρκίζομαι νὰ... νὰ... ὦχ ή καρδούλα μου!

Σωπαίνει φέρνοντας τὰ χέρια του στήν καρδιά και με πολλή δυσκολία καταφέρνει νὰ μὴ λιποθυμήσῃ!...

Ο ΑΡΧΙΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

ΛΙΓΕΣ μέρες ἀργότερα, κωμικές σκηνές διαδραματίζονται σὸν κήπο τοῦ σπιτιοῦ τῶν Ὑπερανθρώπων. Πενήντα ἄντρες βρίσκονται ἐκεῖ. Εἶναι παρατεταγμένοι εἰς φάλαγγα κατὰ δυάδας. Εἶναι παράξενα ντυμένοι με διαπλανητικές στολές και γυάλινες περικεφαλαίες, που τοὺς σκεπάζουν ὀλόκληρο τὸ κεφάλι. Στὴ ζώνη τοὺς κρέμεται ἓνα μεγάλο πιστόλι.

Στὴν πλάτη τοὺς ἔχουν ὅλοι κρεμασμένη μιά πτητική συσκευή με ρουκέττες.

Οἱ ἄντρες αὐτοὶ βαδίζουν ρυθμικά, σύμφωνα με τὰ παραγγέλματα που τοὺς δίδει ὁ... Κοντοστούπης, που εἶναι κι' αὐτὸς ντυμένος με τὸν ἴδιο τρόπο.

— Ένα... δύο... ἓνα... δύο..

ένα... δύο!, φωνάζει ὁ νάνος. Ἄνδρες... ἄλτ! Ένα... δύο! Μεταβολή! Ἐμπρός, μάρς! Ένα... δύο... ἓνα... δύο... ἓνα... δύο!

Κουνάει τὸ κεφάλι του και λέει με στόμφο:

— Πολὺ καλά! Πολὺ καλά! Ὅσο πᾶτε και γίνεσθε καλύτεροι! Θὰ σᾶς κανω ξεφτέρια ἐγώ! Ξέρετε καλά ποιὸς εἶμαι; Εἶμαι ὁ Κοντοστούπης, ὁ ἀρχιντέτεκτιβ τῶν οὐρανῶν! Ἡ παγκόσμια Κυβέρνησι, ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀνδρεία μου και τὶς ἀστυνομικές ιδιότητές μου, με διώρισε ἀρχηγό σας! Ένα... δύο... Ένα... δύο...

Καθισμένοι στὴ θεράντα, οἱ Ὑπεράνθρωποι διασκεδάζουν με τὰ καμώματα τοῦ νάνου συντρόφου τους. Μόνο ή Ἐλχίνα δὲ γελάει μαζί του. Ἡ μικρόσωμη πράσινη μαγεύρισα τῶν Ὑπερανθρώπων στέκεται στὴν ἄκρη τῆς θεράντας και κυττάζει τὸν Κοντοστούπη με μιά ἐκφρασι θαυμασμοῦ, που κάνει τὸ μούτρο της νὰ μοιάζῃ με τσαλαπατημένη πράσινη μάσκα!

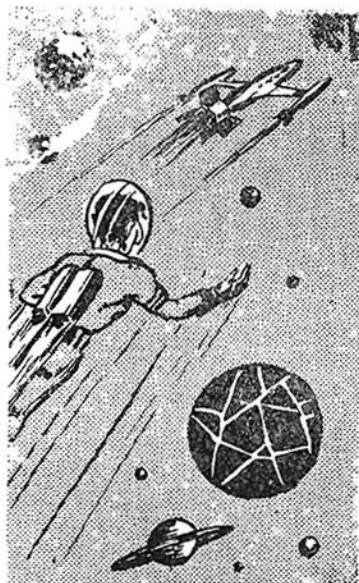
Τέλος, ὁ Κοντοστούπης λέει:

— Νομίζω ὅτι τώρα εἶστε καλά γυμνασμένοι. Θὰ ἀπογειωθῶμε λοιπὸν και θὰ ἀρχίσουμε τὴ δουλειά μας. Θά...

Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο τὸν διακόπτει. Μ' ἓνα πήδημα θρίσκει κοντά του και λέει:

— Ἄφησέ με, Κοντοστούπη, νὰ τοὺς ἐξηγήσω ἐγώ τί πρέπει νὰ κάνουν. Θὰ ἀπογειωθῆτε, θὰ βγῆτε ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς με τὸν

τρόπο που σ'αξ έδειξα και θ' αρχίσετε να περιπολήτε ό καθέναν μόνος του γύρω από τον πλανήτη μας. Οί περικεφαλαίες σας θα σ'αξ έξασφαλίσουν τον άέρα που χρειάζεσθε για να αναπνέετε και οί διαπλανητικές στολές σας θα έμποδίσουν τó σώμα σας να παγώση από τó τρομακτικό ψύχος που έπικρατεί στό κενό διάστημα ανάμεσα στό άστρα. Είστε όλοι σας έφωδιασμένοι με μικροσκοπικούς ραδιοπομπούς μέσα στός περικεφαλαίες σας. Άμέσως μόλις άντληθήτε κάτι, θα είδοποιήσετε με τó ραδιοπομπό σας τόν άρχηγό σας Κοντοστούπη κι' έμάς! Σύμφωνοι;

Ο νάνος πετάει όλοταχύς πίσω από τó πλανητόπλοιο!

— Σύμφωνοι! άπαντούν όλοι μαζί οί ντέτεκτιβς τών ουρανών.

— Άνδρες... προσοοχή!, φωνάζει ό Κοντοστούπη, Άπογειωθήτε! Έμπρός, μάρς!

Με μιá έκτίναξι και με μιá έξάτμισι τών ρουκεττών τών πτητικών συσκευών τους, οί πενήντα ντέτεκτιβς άπογειώνονται.

Ό Κοντοστούπη μένει κάτω, στό έδαφος, και τούς χειροκροτεί ζωηρά.

— Μπράβο!, λέει. Τους έκανα ξεφτέρια! Συγχαρητήρια σε... μένα!

— Κοντοστούπη!, λέει άπ'στηρά ό Έλ Γκρέκο. Γιατι δέν άπογειώθηκες κι' έσύ;

— Πρέ... πρέ... πρέπει να πάω μαζί τους; κάνει ό νάνος. Θα... θα τούς διευθύνω από δω! Ξέρεις πολύ καλά πώς ή καρδιά μου είναι εύσισθητη! Θέλεις να πάθω καμμιá... συγκοπή, Έλ Γκρέκο;

— Πολύ καλά!, λέει ό Έλ ληνας. Θα πώ στόν άρχιστήτηγο να σε καθαιρέση από άρχηγό τών ντέτεκτιβς!

Τá λόγια αυτά πληγώνουν τó νάνο ως τá βάθη τού φιλοτίμου του.

— Καλά, Έλ Γκρέκο!, λέει. Θα πάω μαζί τους! Άν όμως πάθω τίποτα, έσύ θα βρής τó... μπελά σου!

Και άπογειώνεται μουρμουρίζοντας:

— Έμπλεξες, άγαπητέ μου Κοντοστούπη. Έμπλεξες άσχημα! Έμπλεξες... αξέμπλεχτα! Όχι ή καρδουλα μου!... Μέριασε, κόσμε, να

διαβή ό τρομερός αρχιτέτε-
κτιβ τών ούρανών! "Ωχ!...

Ο ΝΑΝΟΣ
ΚΑΙ Ο... ΕΑΥΤΟΣ ΤΟΥ!

ΤΗΝ ίδια ώρα, κί-
που στο κενό διάστημα έξω
από τη Γή, μιά παράξενη σκη-
νή διαδραματίζεται.

Δυό πλανητόπλοια είναι
σταματημένα, άσάλευτα. "Αν-
θρωποι, ντυμένοι με μαύρες
διαπλανητικές στολές και δια-
φανείς περικεφαλαίες, καθώς
και άνθρωποι πουλιά με
μακρυά ράμφη, πηγαينوέρ-
χονται από τó ένα στο άλλο,
κουβαλώντας διάφορα δέματα
και κιβώτια.

Τά πρόσωπα τών ανθρω-
πων έκφράζουν σατανική χα-
ρά.

Ή συγκομιδή ήταν μεγά-
λη, λέει ένας από αυτούς με
τη βοήθεια ενός άσυρμάτου
τηλεφώνου που είναι μέσα
στην περικεφαλαία του. Κλέ-
ψαμε από τη Γή αρκετά πο-
λύτιμα μέταλλα και τή σπία-
νια εκείνη ούσια, τήν «Τερρα-
κίνη», που τόσο πολύ ήθελε
νά άποκτήση ό άρχηγός! Σε
λίγο καιρό, όπως πάμε, θα εί-
μαστε έτοιμοι για τή μεγάλη
δουλειά!

Τελειώνουν με τή μεταφορά
των δεμάτων και τών κιβώ-
τιών.

"Ενας από τούς μαυροντυ-
μένους άντρες λέει με τó ά-
σύρματο τηλέφωνο:

— Έντάξει! Θά φύγετε ά-
μέσως για τή «Γή 2» και θα
παραδώσετε στον άρχηγό τά
πράγματα! Τά μάτια σας

Ή μάχη μεταξύ τών γκάγκστερ
και τών ντετεκτιβς τών ούρανών
είναι σκληρή!

δεκατέσσερα! "Αν πάθουν τί-
ποτα τά πράγματα, ό άρχη-
γός θα σας κλείση όλους στο
θάλαμο του θανάτου!

Μιά έκφρασι τρόμου ζωγρα-
φίζεται στα πρόσωπα τών αν-
θρώπων. Οι άνθρωποι-πουλιά
άνοικογλείουν τά ράμφη
τους, σημάδι πώς κι' αυτοί έ-
νοιωσαν τρόμο.

Χωρίζουν. Οι μισοί μπαί-
νουν στο ένα πλανητόπλοιο
και οι άλλοι μισοί στο άλλο.

Τά πλανητόπλοια ξεκινούν
πρός διαφορετικές κατευθύν-
σεις. Τό ένα ταξιδεύει προς
τη Γή. Τό άλλο προς τά βάθη
του κενού διαστήματος ανά-
μεσα στα άστρα...

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Κοντοστούτης πετάει γοργὰ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς, μουρμουρίζοντας μέσα σὴν περικεφαλαία του ὅλες τὶς προσευχὲς ποὺ τοῦ ἔρχονται στὸ μυαλό.

Ὁ νάνος εἶναι τρομαγμένος. Πολὺ τρομαγμένος. Ὅσο κι' ἂν κολακευτήκε ὅταν ὁ ἀρχιστράτηγος τὸν διώρισε ἀρχηγὸ τῶν ντέτεκτιβς τῶν οὐρανῶν, τώρα ἡ καρδιά του σπαρταράει στὴ σκέψη ὅτι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ συγκρουσθῆ μὲ τοὺς τρομεροὺς γκάγκστερς τῶν οὐρανῶν και μὲ τοὺς ἀπαίσιους ἀνθρώπους —πουλιά, ποὺ εἶχε περιγυράσει ὁ ἀρχιστράτηγος.

Ξαφνικά, ἡ καρδιά του παύει νὰ χτυπά γιὰ μιὰ - δυὸ στιγμὲς κι' ἔπειτα χοροπηδάει τρελλὰ μέσα στὸ στήθος του, κλωτσοβολώντας τὰ πλευρά του!

Τὰ μάτια του γουρλώνουν κυττάζοντας κάπου μπροστά.

Στὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ, σὲ πολὺ μεγάλη ἀπόστασι ἀπὸ αὐτόν, ὁ Κοντοστούτης διακρίνει τὴ σιλουέττα ἐνὸς πλανητόπλοιου. Εἶναι ἕνα μεγάλο πλανητόπλοιο, ποὺ ταξιδεύει ὀλοταχῶς ὄχι πρὸς τὴ Γῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι.

«Λὲς νάναι οἱ γκάγκστερς τῶν οὐρανῶν; σκέπτεται ὁ νάνος. Παναγίτσα μου! Πρέπει νὰ γυρίσω πίσω! Δὲν εἶναι γιὰ μένα τὰ πράγματα αὐτά! Εἶμαι ἕνας φιλήσυχος ἄνθρωπος ἐγώ...».

Καὶ κάνει νὰ γυρίσῃ πίσω!

Μά, πρὶν κἀνὴ ὀλόκληρη τὴ στροφή, σηκώνει τὸ χέρι του καὶ ἀρπάζει τὸν... ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ γιακά!

«Ἐ!, σκέπτεται. Ποῦ πῶς, Κοντοστούτη; Δὲν ντρέπεσαι λιγάκι; Ἡ κυβέρνησι τῆς Γῆς ἀνέθεσε σὲ σένα τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου κι' ἐσύ λιποτακτεῖς μπροστὰ στὸν ἐχθρό! Οὐ νὰ μοῦ χαθῆς, γάιδαρε! Ἐκτέλεσε τὸ καθήκον σου, ἀλλοίως θὰ σὲ ταραξῶ στὶς καρπαζιές!».

«Καλά, καλά!, ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτοῦ. Μὴν κἀνὴς ἐτσι! Μὴν ἀγριεύς τόσο πολὺ, γιατί μπορεῖ νὰ πάθῃ καμμια συγκοπή! Ἄφου ἐπιμένεις τόσο πολὺ, θὰ μείνω πιστὸς στὸ καθήκον μου! Ὡχ ἡ καρδούλα μου!».

Καί, σφίγγοντας τὰ δόντια του γιὰ νὰ μὴ βάλῃ τὰ κλάματα, ἀρχίζει νὰ παρακολουθῆ τὸ πλανητόπλοιο.

Πετάει ξοπίσω του, ἀναπτύσσοντας ἰλιγγιώδη ταχύτητα, ἀποφασισμένος νὰ μὴν τὸ χάσῃ ἀπὸ τὰ μάτια του.

«Δὲν μπορεῖς νὰ πῆς!, λέει στὸν ἑαυτοῦ. Εἶμαι ἄφθαστος ντέτεκτιβ! Ἐναν περιπατάκο βγῆκα κι' ἀμέσως ἀνακάλυψα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κόσμου! Τώρα, θὰ μὲ ὀδηήσουν στὸ κρησφύγετό τους, χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν, καὶ θὰ τὰ κάνω ὅλα θαλάσσια ἐκεῖ!».

Καὶ συνεχίζει τὸ κυνηγητὸ ἀνάμεσα στὰ οὐράνια σώματα, ποὺ φεγγοβολοῦν ζωηρὰ ἀπ' ὅλες τὶς μεριές.

Ξαφνικά, συμβαίνει κάτι ἀπροσδόκητο...

Κάτι, που κάνει τὸν Κοντοστούπη νὰ μισολιποθυμήσῃ ἀπὸ φόβο!

ΑΕΡΟΜΑΧΙΑ

ΠΙΟ πέρα, κοντὰ στὴ Γῆ, ἓνας ἀπὸ τοὺς ντέτεκτιβς τῶν οὐρανῶν ταξιθεύει γοργά, περιπολῶντας μὲ τὰ μάτια του ἀγρυπνά.

Ξαφνικά, τὸ βλέμμα του συλλαμβάνει τὴ σιλουέττα ἑνὸς πλανητόπλοιου πού πλησιάζει πρὸς τὴ Γῆ.

Ἄμέσως ἀρχίζει νὰ μιλήσῃ στὸ ραδιοπῦμπό, πού ὑπάρχει μέσα στὴ διαφανῆ περικεφαλαία του.

«Καλῶ τὸν ἀρχηγὸ Κοντοστούπη!, λέει. Καλῶ τὸν ἀρχηγὸ Κοντοστούπη!».

Περιμένει μερικὲς στιγμὲς καί, μὴν παίρνοντας καμμιά ἀπάντησι, ξαναλέει:

«Καλῶ τὸν ἀρχηγὸ Κοντοστούπη! Κοντοστούπη με ἀκούς;».

Μὰ καί πάλι καμμιά ἀπάντησι. Μιά ἔκφρασι ἀνησυχίας χαράζεται στὸ πρόσωπό του.

«Καλῶ τὸν Ἐλ Γκρέκο! λέει τώρα. Καλῶ τὸν Ἐλ Γκρέκο!».

«Ἐδῶ Ἐλ Γκρέκο!, ἀπαντᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Ἑλληνα. Ἄκουσα πού κάλεσες τὸν Κοντοστούπη, χωρὶς αὐτὸς νὰ ἀπαντήσῃ! Κάτι θὰ τοῦ συνέβῃ ἢ... θὰ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος! Τί τρέχει;».

«Ἐνα πλανητόπλοιο ἔρχεται πρὸς τὴ Γῆ!».

«Μάζεψε ἀμέσως ὅλους τοὺς ἄλλους ντέτεκτιβς καὶ προσπάθησε νὰ τὸ αἰχμαλω-

τίσης! Τὰ ὄπλα πού σὰς ἔχω δώσει εἶναι ἀτομικὰ κι' ἔχουν τρομακτικὴ καταστροφικὴ δύναμι! Χρησιμοποιήστε τὰ ἂν παραστῆ ἀνάγκη! Ἐμεῖς ἐρχόμαστε στὸ μεταξὺ!».

«Καλῶ ὅλους τοὺς ντέτεκτιβς!, λέει ὁ ἴδιος στὸ ραδιοπῦμπό του. Βρίσκομαι...».

Καὶ δίνει τὴν ἀκριβὴ θέσι του. Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, οἱ πενήντα ντέτεκτιβς εἶναι συγκεντρωμένοι γύρω του. Τὸ πλανητόπλοιο ἔχει πλησιάσει στὸ μεταξὺ περισσότερο.

Ξαφνικά, ὅταν φάνη σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ αὐτοὺς, σταματᾷ. Μιά μεγάλη πύρτα ἀνοίγει στὸ πλευρό του. Ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα βγαίνουν μαυροντυμένοι ἢ γκάγκστερς καὶ ἀνθρωπο-πουλιὰ καὶ χύνονται ὀρμητικὰ ἐναντίον τῶν ντέτεκτιβς!

Μιά σκληρὴ μάχη ἀρχίζει, ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις τοῦ νόμου καὶ στὶς δυνάμεις τοῦ σκοταδιοῦ καὶ τῆς παρανομίας.

Οἱ γκάγκστερς τραβοῦν τὰ πιστόλια τους καὶ πυροβολοῦν. Μὰ οἱ πυροβολισμοὶ τους δὲν κάνουν τίποτα στὸς ἀστυνομικούς, πού ἡ στολὴ τους, φτιαγμένη μὲ μιὰ εἰδικὴ οὐσία ἀπὸ τὸν Ἐλ Γκρέκο, ἀντέχει σὲ κάθε πυροβολισμό, προστατεύοντας τὸ σῶμα τους!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπαντοῦν μὲ πυροβολισμοὺς, χρησιμοποιώντας τὰ ὄπλα, μὲ τὰ ὅποια τοὺς εἶχε ἐφοδιάσει ὁ Ἑλληνας.

Ἡ ἀτομικὴ δύναμι πού ἐκτοξεύεται ἀπὸ αὐτὰ χτυπάει

τούς κακοποιούς και τους έκσφενδονίζει μακριά, χωρίς όμως και να τους εξοντώνη. Φαίνεται ότι και οι γκάγκστερς φορούν στολές, που τους κάνουν άτρωτους!

Οι άνθρωποι - πουλιά, έξ' άλλου, όρμουν κι' αυτά έναντιόν των ντέτεκτιβς και προσπαθούν να σπάσουν τις περικεφαλαίες τους, χτυπώντας τις με τα μεγάλα τρομερά ράμφη τους.

Οι άστυνομικοί άμύνονται με τα πιστόλια τους. 'Η άτομική ενέργεια χτυπάει τα τερατώδη όντα και τα άποσυνθέτει! Τα διαλύει και τα εξαφανίζει!

Οι 'Υπεράνθρωποι έπεμβαίνουν κεραυνόβλα έναντιόν των κακούργων!

Βλαστημώντας άγρια μέσα στην περικεφαλαία του, ένας από τους γκάγκστερς γυρίζει πίσω στο πλανητόπλοιο. Μπαίνει μέσα, τρέχει στην πλήρη και κάθεται μπροστά σ' ένα κανόνι, που η κάννη του προεξέχει από το σκάφος. Στρέφει την κάννη προς το μέρος της συγκρούσεως, λέγοντας στους συντρόφους του με το άσύρματο τηλέφωνό του:

«'Αποσυρθήτε όλοι και άφήστε μόνους τους αντίπαλους μας! Θα ρίξω με το κανόνι!».

'Αμέσως, οι γκάγκστερς ξεμακραίνουν από τους άστυνομικούς. Μόνο οι άνθρωποι-πουλιά, μη μπορώντας ν' άκούσουν τη διαταγή, συνεχίζουν τη μάχη.

Το κανόνι έκτυροσκορτεί. Μιά τεράστια λάμψη ξεπηδάει από το στόμιό του και χτυπάει τρεις άστυνομικούς και τέσσερα πουλιά, που πάλευαν μαζί τους.

Οι άστυνομικοί και τα τερατώδη πουλιά διαλύονται! 'Αποσυντίθενται! Χάνονται!

Το κανόνι στρέφεται προς τους υπόλοιπους ντέτεκτιβς. Μά δέν προλαβαίνει να πυροβολήση για δεύτερη φορά.

Πέντε σιλουέτες κάνουν ξαφνικά την εμφάνισή τους, σκίζοντας το διάστημα με ταχύτητα φωτός. Δυό είναι κόκκινες, μία κίτρινη, μία γαλανόλευκη και μία γαλανή.

Είναι ο 'Υπεράνθρωπος, ή 'Αστραπή, ο Κεραυνός, ο 'Ελ Γκρέκο κι' ο 'Υπερέλληνας!

Είναι οι Προστάτες της

Ἀνθρωπότητας, οἱ Ὑπέρμαχοι τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ Καλοῦ!

PANTAR — ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ

ΣΑΝ ἀστραπή, ὁ μικρὸς Ὑπερέλληνας, τὸ Γαϊδί—Θαῦμα, τὸ ταχύτερο πλάσμα πού ἔχει γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος, ὁρμάει ἐναντίον τοῦ κανονιοῦ.

Τὸ ἀρπάζει ἀπὸ τὴν κάννη καὶ κάνει μιὰ ἀπτόμη κίνηση. Ἡ κάννη κουλουριάζεται σὰν νὰ ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ λάστιχο!

Ἡ μάχη πού ἐπακολουθεῖ εἶναι σύντομη, ἀλλὰ συναρπαστική καὶ τρομακτική.

Οἱ ἥρωές μας, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τοὺς ντέτεκτιβς, ἐπιτίθενται ἐναντίον τοῦ πλήθους τῶν γκάγκστερς καὶ τῶν ἀνθρώπων—πουλιῶν. Οἱ γροθιές τοὺς χτυποῦν καὶ σὲ κάθε χτύπημα ἓνας ἐχθρὸς πεθαίνει!

Οἱ ἄνθρωποι—πουλιὰ ἐκσφενδονίζονται μακριὰ κομψιασμένοι σὲ κάθε γροθιά τῶν Ὑπερανθρώπων! Προσπαθοῦν νὰ τοὺς χτυπήσουν μὲ τὰ ράμφη τους, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα στὰ ἄτρωτα κορμιά τῶν ἡρώων μας, πού εἶναι προικισμένα μὲ υπερφυσική ἀντοχή.

Οἱ γκάγκστερς ἀντέχουν περισσότερο. Τὰ χτυπήματα πάνω στὰ κορμιά τους δὲν τοὺς κάνουν τίποτα σοβαρό. Τοὺς τινάζουν μόνο μακριὰ ζαλισμένους καὶ πονεμένους.

Οἱ γροθιές ὁμῶς τῶν Ὑπερανθρώπων πάνω στὶς περι-

Ὁ Κομποστούτης ἀρπάζει τὸν Ἀνθρωπο-πουλιὰ ἀπὸ τὸ ράμφος!

κεφαλαίες τους φέρνουν μοιραία ἀποτελέσματα. Οἱ περικεφαλαίες σπάζουν. Οἱ κακούργοι δὲν μποροῦν πιά νὰ ἀνασάνουν, γιατί στὸ κενὸ διάστημα ἀνάμεσα στὰ ἄστρα δὲν ὑπάρχει καθόλου ἀέρας! Γιεθαίνουν ἀπὸ ἀσφυξία!

Ὅσοι μένουν ἀκόμα ζωντανοί, ὑποχωροῦν. Μπαίνουν βιαστικά μέσα στὸ πλανητόπλοιο τους καὶ ξεκινοῦν ὀλοτσῶς. Κατευθύνονται ἔχι πρὸς τὴ Γῆ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄπειρο!

Οἱ ντέτεκτιβς δοκιμάζουν νὰ τοὺς κυνηγήσουν, ἀλλὰ ὁ Ἐλ Γκρέκο τοὺς σταματάει.

«Μὴν τοὺς κυνηγήσετε!, λέει μετὸ ραδιοπομπό του. Ἀφήστε τους νὰ φύγουν! Θὰ τοὺς παρακολουθήσουμε!

Γυρίζει πρὸς τὴ Γῆ, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ὑπερανθρώπους καὶ ἀπὸ τοὺς ντέτεκτιβς, ἐνῶ τὸ πλανητόπλοιο τῶν κακοποιῶν ἀπομακρύνεται γοργά, μεταφέροντας ὅσους γκάγκστερς καὶ ἄνθρωπους—πουλιὰ εἶχαν γλυτώσει ἀπὸ τὸ σφουρόκοπιμα τῶν Ὑπερανθρώπων.

Τὸ πλανητόπλοιο χάνεται μακριά.

Σὲ λίγες στιγμὲς οἱ προστάτες τοῦ Καλοῦ φτάνουν κοντὰ σ' ἕνα ἄλλο πλανητόπλοιο, πού εἶναι σταματημένο μετὴν πόρτα του ἀνοιχτή.

«Τὸ εἶχα ἀφήσει ἐπιτηδὲς ἐδῶ!, λέει ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο. Μ' αὐτὸ θὰ παρακολουθήσουμε τοὺς κακούργους!».

Μπαίνουν μέσα καὶ ὁ Ὑπερέλληνας κάθεται στὴ θέσι τοῦ πιλότου. Τὸ πλανητόπλοιο ξεκινάει γοργά.

Οἱ ντέτεκτιβς δγάζουν τὶς τερικεφαλαῖες τους. Δὲν τοὺς χρειάζονται μέσα στὸ πλανητόπλοιο, γιατί μιὰ συσκευή δουλεύει ἐκεῖ μέσα ἀδιάκτυπα παράγοντας ἀτμοσφαιρικό ἀέρα.

— Πῶς θὰ τοὺς παρακολουθήσουμε; λέει ἕνας ντέτεκτιβ. Δὲν βλέπω πουθενὰ τὸ πλανητόπλοιο τους!

— Ἐγὼ τὸ βλέπω καθαρά!, λέει ὁ Ὑπερέλληνας. Ἐλα κοντά!

Ὁ ντέτεκτιβ πηγαίνει κοντὰ καὶ βλέπει μέσα σὲ μιὰ

ὀθόνη, μπροστὰ στὴ θέσι τοῦ πιλότου, τὴ σιλουέττα ἑνὸς πλανητόπλοιου.

— Εἶναι μιὰ συσκευή ραντάρ-τηλεοράσεως, πού συλλαμβάνει κάθε ἀντικείμενο ἀπὸ ἀπόστασι δέκα φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀπόστασι στὴν ὁποία φτάνει τὸ ἀνθρώπινο μάτι!, ἐξηγεῖ ὁ Ὑπερέλληνας. Θὰ τοὺς παρακολουθήσουμε χωρὶς νὰ μᾶς βλέπουν.

Τὸ ταξίδι, τὸ κυνηγτὸ αὐτὸ μέσα στὸ κενὸ διάστημα, συνεχίζεται γιὰ πολλὰς ὥρες. Οἱ ντέτεκτιβς, πού γιὰ πρώτη φορὰ ταξιδεύουν μετὴν πλανητόπλοιο, κυττάζουν κατὰπληκτοὶ καὶ καταγοητευμένοι τὸ παράξενο καὶ ὁμορφό θέαμα πού παρουσιάζει ὁ οὐρανός.

Τὰ ἄστρα εἶναι τώρα πολὺ μεγάλα καὶ λαμποκοποῦν με μιὰ λάμψη πολὺ πῖο δυνατὴ ἀπὸ ἐκείνη, πού βλέπουν οἱ ἄνθρωποι μέσα ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς.

Ποῦ καὶ ποῦ κανένα ἀστροπερνάει πολὺ κοντὰ ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο καὶ οἱ ντέτεκτιβς παρακολουθοῦν με θαυμασμό τὶς διάφορες λεπτομέρειες τῆς ἐπιφανείας του...

Ξαφνικά, ἡ Ἀστραπὴ φωνάζει:

— Ὁ Κοντοστούπης; Ξεχόσαμε τὸν καημένο τὸ νᾶνο! Τί ἔχει γίνει; Μήπως τὸν ἐσκότωσαν οἱ γκάγκστερς;

— Τὸ πιθανώτερο, λέει ὁ Κεραυνός, εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ φόβο του ξαναγύρισε στὴ Γῆ καὶ τρέμει τώρα τρυπωμένος κὼτῶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του!

Και γελοῦν ὅλοι μὲ τὰ λόγια τοῦ Κεραυνοῦ...

«ΘΑ ΣΑΣ ΚΛΕΙΣΩ
ΦΥΛΑΚΗ!»

ΑΥΤΑ τὰ λόγια εἶναι ἄδικοι γιὰ τὸν κωμικὸ νάνο. Γιατί ὁ Κοντοστούπης τὴ στιγμή αὐτὴ διεξάγει μιὰ ἀπεγνωσμένη καὶ ἡρωϊκὴ μάχη.

Τὸ πλανητόπλοιο, ποῦ παρακολουθεῖ, σταματᾷ ξαφνικά!

Κάνει ὀπισθεν!

Πλησιάζει στὸ νάνο, τοῦ κεντεύει νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὸν τρόμο. Μιὰ πόρτα ἀνοίγει. Γκάγκστερς καὶ ἄνθρωποι—πουλιὰ βγαίνουν ἔξω καὶ ὀρμοῦν ἐναντίον του, γιὰ νὰ τὸν αἰχμαλωτίσουν!

Τὸν περικυκλώνουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές καὶ ἀπλώνουν τὰ χέρια τους γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν!

Ὁ Κοντοστούπης ἐξαγριώνεται. Τὸ θεωρεῖ ὑποτιμητικὸ αὐτό. Προσβλητικὸ.

«Εἶμαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας τῶν οὐρανῶν!, φωνάζει μέσα στὴν περικεφαλαία του. Κάτω τὰ χέρια πρὶν σὰς βάλω... χειροπέδες! Θὰ σὰς συλλάβω ὅλους καὶ θὰ σὰς κλείσω στὴ φυλακὴ! Δὲ μοῦ λέτε ἔχετε βγαλεῖ... ἄδεια κυκλοφορίας γιὰ τὸ πλανητόπλοιο σας; Κάτω τὰ χέρια, εἶπα!».

Ἐνας ἀπὸ τοὺς γκάγκστερς τὸν πιάνει, γελώντας κοροϊδευτικά, σίγουρος ὅτι ὁ μικροσκοπικὸς αὐτὸς νάνος εἶναι τοῦ χεριοῦ του.

Τὸ χέρι τοῦ Κοντοστούπης,

σφιγμένο σὲ μιὰ μικρὴ ἀλλὰ τρομερὴ γροθιά, τραβιέται πίσω καὶ τινάζεται μπροστὰ μὲ ὀρμὴ ἐμβόλου ἀτμομηχανῆς!

Χτυπημένος κατάστηθα, ὁ κακοποιὸς ἐκσφενδονίζεται διακόσια μέτρα μακριά, στριφογυρίζοντας τὰ χέρια του καὶ τὰ πόδια του σὰν ἀνεμόμυλος!

Ἐνας ἄλλος δέχεται μιὰ γροθιά στὴν περικεφαλαία, ποῦ σπάζει, καὶ πεθαίνει ἀπὸ ἀσφυξία!

Ἐνας ἄνθρωπος—πουλὶ ρίχνεται πᾶνω στὸ νάνο καὶ τὸν χτυπάει στὸ στήθος μὲ τὸ μακρὺ, σκληρὸ ράμφος του.

«Πα... Παναγίτσα μου!, κάνει ὁ Κοντοστούπης νοιώθοντας ἕνα διαπεραστικὸ πόνο στὴν καρδιά. Γιὰ τί μὲ πέρασες, βρε παλιόπουλο; Γιὰ... καναβούρι; Τώρα θὰ δῆς τί θὰ σοῦ κάνω!...».

Καί, ἀρπάζοντας τὸν ἄνθρωπο-πουλὶ ἀπὸ τὸ ράμφος, ἀρχίζει νὰ τὸν στριφογυρίσῃ καὶ νὰ χτυπᾷ μ' αὐτὸν — σὰν μὲ ρόπαλο — τοὺς ἄλλους!

Δυνατὰ χέρια ἀρπάζουν τὸ νάνο ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Ἐνα χοντρὸ συρμάτινο σκοινὶ τοῦ τυλίγει τὸ σῶμα, δένοντας τὰ μπράτσα του πᾶνω στὰ πλευρά του. Τὸ ράμφος ἐνὸς πουλιοῦ, τὸν χτυπάει πολλές φορές πᾶνω στὴν καρδιά, κλονώντας τον νὰ χάσῃ τὶς αἰσθηθεῖς του ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὸ φόβο!...

Ὅταν ἀνοίγῃ πάλι τὰ μάτια του, βρίσκεται μέσα στὸ πλανητόπλοιο τῶν γκάγκστερς, ποῦ συνεχίζει πάλι ὁ

λοταχώς τὸ ταξίδι του. Εἶναι πάντα δεμένος μὲ τὸ συρματοσκόινο. Ἡ περικεφαλαία του δὲν βρίσκεται πιά στὸ κεφάλι του. Τοῦ τὴν ἔχουν βγάλει, ὅπως καὶ οἱ γκάγκστερς ἔχουν βγάλει τὶς δικές τους περικεφαλαίες.

Ὁ νάνος δοκιμάζει τὰ δεσμά του. Ἀκούει κάτι σιγανά τριζίματα τῶν σκιοινῶν καὶ καταλαβαίνει ὅτι ὅποτε θέλει μπορεῖ νὰ σπάσῃ τὸ συρματοσκόινο καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ μὲ τὴν ὑπερφυσικὴ δύναμη, μὲ τὴν ὁποία εἶναι προικισμένον τὸ κορμί του.

Μὰ δὲν τὸ κάνει αὐτό.

Προτιμᾷ νὰ μείνῃ δεμένος καὶ νὰ περιμένῃ τὴν κατάλληλη στιγμή γιὰ νὰ δράσῃ.

— Δὲ μου λές, καλόπαιδο, λέει σ' ἕνα γκάγκστερ που εἶναι καθισμένος κοντά του, γιὰ ποῦ ταξιδεύουμε;

Ὁ κακοποιὸς γελάει κοροϊδευτικά.

— Εἶναι δικός μας λογαριασμός γιὰ ποῦ ταξιδεύουμε ἐμεῖς!, ἀπαντᾷ. Ὅσο γιὰ σένα, μπορῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ: Ταξιδεύεις γιὰ τὸ... διάβολο! Θὰ σὲ πάμε στὸν ἀρχηγό μας κι' αὐτός, ἀφοῦ σοῦ κάνῃ μερικές ἐρωτήσεις, θὰ σὲ στείλῃ στὴν κόλασι!

— Ἐ; κάνει χαζὰ ὁ Κοντοστούπης. Στὴν κόλασι; Ἐμένα; Γιατί, παρακαλῶ; Μὲ ρωτᾶτε ἂν θέλω νὰ πάω; Ἐξ ἄλλου, δὲν πρέπει νὰ πάω στὴν κόλασι γιατί μπορεῖ νὰ γίνῃ κανένα κακό.

— Τί κακό; ρωτᾷ με ἀπορία ὁ κακοποιός.

— Μπορεῖ νὰ θυμώσω καὶ νὰ παραφερθῶ!, ἀπαντᾷ ὁ

νάνος. Καὶ νὰ κάνω καμμιά μεγάλη ζημιὰ στὴν κόλασι! Μπορεῖ καὶ νὰ τὴν... χαλάσω! Καὶ τότε τί θὰ γίνουν οἱ καημένοι οἱ... βελζεβούλῃδες; Θὰ μείνουν χωρὶς... σπῆτι καὶ θὰ ξεπαγιάσουν, καλομαθημένοι ὅπως εἶναι ἀπὸ τὴ ζέστα τῶν καζανιῶν τῆς κόλασης!

Οἱ γκάγκστερς βάζουν τὰ γέλια.

Ὁ νάνος τοὺς φαίνεται πολὺ κωμικὸς καὶ τὰ λόγια του πολὺ ἀστεία.

Ὁ Κοντοστούπης βρίσκει τὰ γέλια αὐτὰ προσβλητικά γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά του.

— Σκασμός!, φωνάζει. Ἐξρετε μὲ ποιὸν ἔχετε νὰ κάνετε; Ἐμένα που μὲ βλέπετε μὲ τρέμει ἡ γῆ κι' ὁ κόσμος. Κάτι σὰν ἐσὰς μπορᾶς νὰ σὰς... καταπιῶ δέκα - δέκα!

Οἱ γκάγκστερς γελοῦν ἀκόμα πιὸ πολὺ.

Ὁ Κοντοστούπης ἀγριεύει περισσότερο. Τὰ μάτια του πετοῦν σπῆτες. Ἐτοιμάζεται νὰ σπάσῃ τὰ δεσμά του καὶ νὰ ριχτῇ ἐπάνω τους, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμή συγκρατεῖ τὸν ἑαυτό του.

— Τί νὰ σὰς κάνω, μωρέ!, τοὺς λέει. Ἐχετε χάρι που δέ... θυμώσα ἀκόμα!

Ἐνας ἄνθρωπος-πουλι πηγαίνει κοντά του. Ἀνοίγει τὸ μεγάλο ράμφος του καὶ ἀφήνει μιὰ κραυγὴ:

— Κρά... κρά... κρά!

— Φύγε!, τοῦ λέει ὁ νάνος. Φύγε ἀπὸ μπροστά μου νὰ μὴ σὲ βλέπω! Εἶσαι ἄσχημος!

— Κρακρακρά!, κάνει πάλι ὁ ἄνθρωπος-πουλι.

Καί, πιάνοντας μὲ τὸ ράμ-

φος του τὸ αὐτὶ τοῦ Κοντο-
στούπη, τὸ τραβάει μὲ δύνα-
μι.

— "Ω!, ξεφωνίζει ὁ νάνος.
Μὴ! Μὴ μοῦ τραβᾷς τὸ αὐ-
τάκι μου! Εἶσαι ὠραίος! Εἶ-
σαι λεβέντης! Εἶσαι... κρα-
κρακράο!

Ὁ ἄνθρωπος-πουλι παρα-
τάει τὸ αὐτὶ του, τραβάει πί-
σω τὸ κεφάλι του καὶ τὸ ξα-
ναφέρνει πάλι πρὸς τὰ ἔμπρὸς
μὲ ὄρμη.

Τὸ ράμφος χτυπάει τὸ νά-
νο στὴ μέση τοῦ μετώπου.
Σπίθες ἀστράφτουν μπροστὰ
στὰ μάτια του. Ὁ κόσμος
στριφογυρίζει γύρω του.

— Μαννούλα μου!, λέει μὲ
πνιχτὴ φωνή. Μὲ φάγανε
μπαμπέσικα! "Ωχ!

Καὶ χάνει πάλι τὶς αἰσθή-
σεις του...

ΕΝΑΣ ΠΡΩΗΝ
ΔΙΚΤΑΤΩΡ!

ΤΩΡΑ ὁ Ὑπερέλ-
ληνας βλέπει μέσα στὴν ὀθό-
νη τῆς τηλεοράσεως τὸ ἄλλο
πλανητόπλοιο νὰ πλησιάζη
σ' ἓνα μεγάλο πλανήτη, ποῦ
ἀνήκει σ' ἓνα ἄλλο ἠλιακὸ σύ-
στημα, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ
δικό μας.

Τὸ πλανητόπλοιο τῶν γκά-
γκστερς χαμηλώνει καὶ προσ-
γειώνεται σ' ἓνα ἀεροδρόμιο,
κοντὰ σὲ μιὰ μεγάλη πέτρινη
πόλι μὲ πανύψηλα κτίρια.

— Τὸ ἄστρο αὐτό, λέει ὁ
Ἐλ Γκρέκο, εἶναι ἡ «Γῆ
2». Ἐχεῖ ὀνομαστῆ ἔτσι, γιὰ-
τί — σύμφωνα μὲ τοὺς ἄ-
στρονόμους — ἡ ἀτμόσφαιρά
του εἶναι ὅμοια μὲ τὴν ἀτμό-
σφαιρα τῆς Γῆς. Εἶναι βέβαιον

ὅτι ὑπάρχει ζωὴ στὴ «Γῆ 2»,
μολονότι δὲν τὴν ἔχει ἐπισκε-
φθῆ κανεὶς ἀκόμα. Ὑπερέλ-
ληνα, χαμῆλωσε τὸ πλανητό-
πλοιο καὶ προσγειώσεν τὸ δί-
πλα στὸ ἄλλο. Δὲν ἔχουμε νὰ
φοβηθοῦμε τίποτα ἀπὸ τὰ ὀ-
πλα τους! Εἴμαστε πιὸ ἰσχυ-
ροὶ ἀπὸ αὐτοὺς!

Τὸ πλανητόπλοιο τῶν Ὑπε-
ρανθρώπων κατεβαίνει γορ-
γὰ καὶ προσγειώνεται κοντὰ
στὸ πρῶτο.

Βγαίνουν ὅλοι ἔξω. Τὴν ἴ-
δια στιγμὴ, ἑκατοντάδες ἄν-
θρωποι-πουλιὰ ἀπογειώνονται
μέσα ἀπὸ τὴν πόλι καὶ πε-
τοῦν πρὸς τὸ μέρος τους. Ἐ-
πιτίθενται ὁμαδικὰ ἐναντίον
τῶν Ὑπερανθρώπων ἀφήνον-
τας κραυγὰς λύσσης.

Ἡ σύγκρουσι ποῦ ἐπακο-
λουθεῖ εἶναι ἓνα σωστὸ μακελ
λειό. Οἱ ἄνθρωποι-πουλιὰ σκο-
τώνονται δέκα-δέκα ἀπὸ τὶς
γροθιὲς τῶν Ὑπερανθρώπων,
ποῦ ὅμως δὲν παθαίνουν ἀπο-
λύτως τίποτα, γιὰτὶ εἶναι ἐν-
τελῶς ἄτρωτοι.

Μιά δυνατὴ κραυγὴ ἀντηχεῖ
ξαφνικά. Μιά φωνὴ ποῦ μοιά-
ζει σὰν νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ λα-
ρύγγι ἐνὸς γίγαντα.

— Κάτοικοι τῆς «Γῆς 2»,
ἀποσυρθεῖτε!

Οἱ ἄνθρωποι-πουλιὰ ἀπο-
μακρύνονται ἀμέσως καὶ γυ-
ρίζουν πίσω στὴν πέτρινη
πόλι.

Ἡ ἴδια φωνή, ποῦ — ὅπως
καταλαβαίνουν τώρα οἱ Ὑπε-
ράνθρωποι — βγαίνει ἀπὸ ἓ-
να μεγάλον τοποθετημένο
πάνω σ' ἓνα στύλο, λέει πάλι:

— Ὑπεράνθρωποι! Πλη-
σιάζστε στὴν πόλι μας, τὴ Νέα
Ρώμη! Ἄν δοκιμάσετε νὰ

έπιτεθήτε, θά σ'ας συμβή κάτι πολύ κακό! Κάτι που θά σ'ας κάνη νά μετανοιώσετε πικρά!

Οί 'Υπεράνθρωποι διστάζουν γιά μιὰ στιγμή. "Επειτα, ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο λέει:

— "Ας ύπακούσουμε! "Αν βιαστούμε στήν επίθεσί μας, δέν έχουμε νά κερδίσουμε τίποτα! 'Απεναντίας, είναι προτιμώτερο νά μάθουμε τά όπλα του έχθρου πριν έπιτεθούμε!

'Απογειώνονται και πετούν όλοι μαζί άργά πρός τήν πόλι. Μεγάφωνα, τοποθετημένα σέ διάφορα σημεία, τούς δίνουν οδηγίες:

«Προσγειώθητε στήν κεντρική πλατεία!... Προχωρήστε πρός ένα κόκκινο μαρμάρινο μέγαρο!... Μπήτε μέσα!...».

"Όταν μπαίνουν στόν προθάλαμο, τούς περικυκλώνουν γκάγκστερς μέ μαύρες διαπλανητικές στολές, χωρίς περικεφαλαία.

— 'Ακολουθήστε μας!, διατάζει ένας άπ' αυτών.

Οί 'Υπεράνθρωποι τούς άκολουθούν. Διασχίζουν ένα μακρύ διάδρομο, περνούν άπό δυό εύρύχωρα χώλ και σταματούν σέ μιὰ μεγάλη πόρτα.

— Περάστε μέσα!

'Η πόρτα άνοίγει και οι 'Υπεράνθρωποι μπαίνουν μέσα σ' ένα μεγάλο δωμάτιο.

Σταματούν κατάπληκτοι...

"Ένας άντρας είναι καθισμένος πίσω άπό ένα γραφείο. 'Από τή μιὰ κι' άπό τήν άλλη μεριά στέκονται φρουροί μέ τά όπλα τους προτεταμένα.

'Ο άνθρωπος, πού είναι καθισμένος πίσω άπό τό γραφείο, χαμογελάει μέ ίκανοποίηση, βλέποντας τό κατάπληκτο και σαστισμένο ύφος τών 'Υπεράνθρώπων.

— Μέν άναγνωρίζετε, όπως βλέπω!, λέει. Αυτό μέ εύχαριστεί ίδ'ιαιτέρως!

— 'Ο... ό... Μουσολίνι!, τραυλίζει ό 'Υπεράνθρωπος. Δέν είναι δυνατό αυτό! 'Ο Μουσολίνι πέθανε στήν 'Ιταλία, τς ήμέρες πού έγινε ή άνακωχή! Τόν σκότωσαν οι παρτιζάνοι! Δέν είσαι ό Μουσολίνι! Είσαι ένας σωσίας του!

'Ο άνθρωπος βάζει τά γέλια.

— Κι' όμως, λέει, είμαι ό Μουσολίνι! Σωσίας μου ήταν εκείνος πού σκοτώθηκε στή δική μου θέσι! 'Εγώ κατώρθωσα νά ξεφύγω και νά κρυφτώ στά παρθένα δάση τής 'Αργεντινής! 'Εκει συγκέντρωσα σιγά - σιγά τους περισσότερους Γερμανούς και 'Ιταλούς έγκληματίες πολέμου, καθώς και πολλούς 'Αμερικανούς γκάγκστερς και, μέ τή βοήθεια 'Ιταλών έπιστημόνων, κατασκεύασα ένα πλανητόπλοιο και τούς μετέφερα έδώ, στή «Γή 2», πού — σύμφωνα μέ τους άστρονόμους — ήξερα ότι είχε άτύοσφαιρα όμοια μέ τήν άτύοσφαιρα τής Γής! 'Εδώ βρήκα ένα παράξενο λαό ανθρώπων μέ κεφάλια και ότερα πούλιών. Τους ύποδούλωσα μέ εύκολία και τούς έκανα συμμάχους μου! Μέ τή βοήθεια τών έπιστημόνων συνεργατών μου, άνάπτυσξα έδώ ένα καλό τε-

χνικό πολιτισμό με τὸ σκοπὸ νὰ ξαναγυρίσω κάποτε στὴ Γῆ καὶ με τὴ βοήθεια τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας νὰ ἐκδικηθῶ τοὺς Ἀμερικανούς, τοὺς Ρώσους, τοὺς Ἀγγλους, τοὺς Ἕλληνες καὶ τοὺς Γάλλους, ποὺ μᾶς νίκησαν στὸν πόλεμο! Μᾶς ἔλειπαν ὅμως ὠρισμένα μέταλλα, ποὺ δὲν ὑπάρχουν στὸν πλανήτη «Γῆ 2». Γι' αὐτὸ ἔστειλα μερικά πλανητόπλοια με ἄντρες μου καὶ με ἀνθρώπους-πουλιά γιὰ νὰ κλέβουν τὰ μέταλλα αὐτὰ ἀπὸ τὴ Γῆ! Καὶ νὰ κλέβουν κάτι ἄλλο: Τερρακίνη! Ξέρετε τί εἶναι ἡ Τερρακίνη;

ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ μας κυττάζονται σαοτισμένοι. Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο κουνάει τὸ κεφάλι του.

— Ναί!, ἀπαντάει. Εἶναι ἢ πιὸ σπάνια οὐσία τοῦ κόσμου! Εἶναι ἓνα μέταλλο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο μόνο δέκα γραμμάρια ἔχουν βρεθῆ! Βρίσκονται στὸ Θησαυροφυλάκιο τῶν μεγάλων ἀτομικῶν ἐργοστασίων τῆς Καλιφορνίας!

— Βρίσκονταν!, λέει ὁ Μουσολίνι. Δὲν βρίσκονται πιά! Οἱ ἄνθρωποί μου ἔκλεψαν τὴν Τερρακίνη!

Ὁ Ἕλληνας ζαρώνει τὰ φρύδια του.

— Μά... γιατί; ρωτᾷει. Τί σᾶς χρειάζεται ἡ Τερρακίνη;

Ὁ Μουσολίνι χαμογελάει πάλι.

— Ἡ Τερρακίνη, λέει, εἶναι μιὰ οὐσία μὲ παράξενες ιδιότητες. Πολλαπλασιάζει τὴ δραστικότητα τῶν διαφόρων

ὄπλων. Ἐνα πιστόλι, ἂν προσθέση κανεὶς σ' αὐτὸ λίγη Τερρακίνη, γίνεται πιὸ καταστρεπτικὸ ἀπὸ κανόνι! Ἐνα πολυβόλο ἀποκτᾷ — με τὴν βοήθεια τῆς Τερρακίνης — τὴν καταστρεπτικότητα τῆς ἀτομικῆς βόμβας! Ἐνα κανόνι μὲ Τερρακίνη εἶναι ἱκανὸ νὰ διαλύση με μιὰ κανονία ἓναν ὀλόκληρο πλανήτη! Οἱ ἐπιστήμονές μου κάνουν πειράματα αὐτὴ τὴ στιγμή. Ὅταν σὲ λίγες ὥρες ἢ σὲ λίγες μέρες θὰ εἶναι ἔτοιμοι, ἡ Γῆ θὰ ὑποστῇ μιὰ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση! Ἡ Ἀμερική, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ρωσία θὰ ἐξαφανιστοῦν ὀλίγερα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς! Τὰ ὑπόλοιπα ἔθνη θὰ ὑποδουλωθοῦν σὲ μένα, τὸν Μουσολίνι! Ἰδιαιτέρα, θὰ ἐκδικηθῶ τοὺς Ἕλληνας γιὰ τὴ συμφορὰ ποὺ μᾶς ἔκαναν στὴν Ἀλβανία. Θὰ τοὺς ἐξοντώσω ὅλους! Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά!...

Τὰ μάτια τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ἀστράφτουν ἀπὸ θυμὸ.

— Δὲ θὰ προλάβης νὰ ἐκτελέσης τὰ ἐγκληματικὰ σχέδιά σου!, λέει στὸ Μουσολίνι. Ἐμᾶστε ἐμεῖς ἐδῶ γιὰ νὰ σὲ σταματήσουμε! Θὰ ἐξοντώσουμε καὶ σένα καὶ τοὺς ἐγκληματικούς συντρόφους σου! Μποροῦμε, μάλιστα, νὰ σὲ εὐχαριστήσουμε ποὺ συγκέντρωσες ἐδῶ ὅλους τοὺς παλιανθρώπους τοῦ κόσμου, γιατί μᾶς δίνεις ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ καθαρίσουμε μιὰ γιὰ πάντα τὴ Γῆ ἀπὸ αὐτούς!

Ὁ Μουσολίνι γελάει πάλι. Τὸ γέλιο του εἶναι ἄσχημο καὶ σατανικό.

Γκόγκκερς, ντέκτιβ, Ύπεράνθρωποι και Άνθρωποι — Πουλιά επιδίδονται
σε μιὰ έναέρια τιτανομαχία, όπου ο θάνατος έχει τὸ λόγο!

— Είσαι πολύ άφελής, Έλ ι κ ρ έ κ ο !, λέει. Νόμιζες ότι θα σάς άφηνα να φτάσετε έδω, αν δέν είχα προετοιμάσει για σάς μιá μικρή παγίδα; Δέν μπορείτε να μου κάνετε τίποτα! Κυττάξτε!

Πιέζει ένα κουμπάκι πάνω στο γραφείο του και ένα μέρος του τοίχου γίνεται διαφανές!

Πίσω από τον τοίχο, οί Υπεράνθρωποι διακρίνουν μιá σκηνή, που κάνει τó αίμα τους να παγώσει στις φλέβες τους. 'Η... Έλσα και ή Λάουρα είναι μέσα σ' ένα μικρό δωμάτιο, καθισμένες σε δυó σιδερένιες καρέκλες!

Ένας γκάγκστερς στέκεται κοντά τους με τó χέρι άκουμπισμένο πάνω σ' έναν ήλεκτρικό διακόπτη.

Ο Μουσολίνι λέει με φωνή γεμάτη σαρκασμό:

— Άν κινηθήτε έναντίον μου ή έναντίον τών ανθρώπων μου, ó φρουρός που βρίσκειται εκεί μέσα θα κατεβάση τó διακόπτη. Ίσχυρότατο ρεύμα θα διοχετευθή στις δυó σιδερένιες καρέκλες και οί δυó γυναίκες θα πεθάνουν φριχτά!

— Μά... δέν καταλαβαίνω... τραυλίζει ó Υπεράνθρωπος.

— Δέν καταλαβαίνεις πώς βρέθηκαν έδω; λέει ó Μουσολίνι. Είναι απλό. Προβλέποντας ότι μιá μέρα, άργά ή γρήγορα, θα έπεμβαίνατε και θα δρούσατε έναντίον μου, έκανα τá σχέδιά μου. Έτσι, ένω άπό τή μιá πλευρά τής γής έστειλα μερικά πλανητόπλοια για να άποσπάσουν τήν προσοχή σας, άπό τήν άλλη ένα άλλο πλανητόπλοιο προσγειώ

νόταν στόν κήπο του σπιτιού σας και οί άνθρωποι μου άπήγαγαν τήν Έλσα και τή Λάουρα! Σάς έχω στο χέρι τώρα! Άν δέν ύποκύψετε στις διαταγές μου, οί γυναίκες σας θα πεθάνουν!

— Αυτό είναι άτιμο!, λέει ó Κεραυνός τρίζοντας τά δόντια του άπό άνήμπορο θυμό. Είσαι άνανδρος!

— Με κολακεύεις, άγαπητέ μου!, λέει ó Μουσολίνι μ' ένα χαμόγελο γεμάτο μίσος. Ο σκοπός αγιάζει τά μέσα! Όταν οί Έλληνες τσάκισαν τις στρατιές μου στην Άλβανία, ώρκίστηκα έκδίκησι! Και τήν έκδίκησι αυτή θα τήν πάρω τώρα καταστρέφοντας τούς συμμάχους και πρώτη άπ' όλους τήν Ελλάδα! Άπαντήστε μου τώρα! Θα ύπακούσετε στις διαταγές μου ή πρέπει να διατάξω τήν έκτέλεσι τών γυναικών;

Έπειτα από μιá μικρή σιωπή, ó Υπεράνθρωπος λέει με ύπόκωφη φωνή:

— Θα ύπακούσουμε, Μουσολίνι! Φυλάξου όμως! Άν σε άρπάξω στα χέρια μου, θα σε πνίξω σαν κοτόπουλο!

Φωνές άντηχούν εκείνη τή στιγμή άπό ένα γειτονικό δωμάτιο.

— Πίσω, πολίτες! Άφήστε με να πάω στόν άρχηγό σας! Θέλω να του ύποβάλω μιá άναφορά παραπόνων έναντίον σας! Είστε άξεστοι, άνάγωγοι και κακομαθημένοι! Είσατε τυχεροί που δέν έχω.. θυμώσει ακόμα! Άλλοιώς...

Μιá πόρτα άνοίγει στο βάθος του δωματίου και ó... Κον-

τοστούπης κάνει την εμφάνισή του!

Τὰ πόδια τοῦ νάνου εἶναι ἐλεύθερα, ἀλλὰ τὰ χέρια του εἶναι γερὰ δεμένα πάνω στὰ πλευρά του μ' ἓνα χοντρὸ συρματόσκοινο.

Τὸ πρόσωπό του, ποῦ εἶναι κατακόκκινο ἀπὸ θυμὸ, παίρνει μιὰ ἔκφρασι ἀπορίας καὶ ἐκπλήξεως.

— Ὁ... ὁ Μουσολίνι!, τραυλίζει. Πίσω μου σ' ἔχω, σατανά, καὶ πάντα μπρὸς μου εἶσαι! Ξορκισμένος, ξορκισμένος! Ὁ βρυκόλακας τοῦ Μουσολίνι! Ἅγιοι Πάντες, βάλτε τὰ ἅγια χεράκια σας!

Ὁ Μουσολίνι ξεκαρδίζεται στὰ γέλια.

— Γιατί δέσατε ἔτσι αὐτὸ τὸ ἀνθρωπάκι; ρωτᾷει τοὺς γκάγκστερς ποὺ φρουροῦν τὸν Κοντοστούπη.

— Αὐτὸ τὸ «ἀνθρωπάκι», ἀπαντᾷ ἓνας γκάγκστερ, κόντεψε νὰ μᾶς ξεκάνη ὅλους! Εἶναι ὁ Κοντοστούπης!

Ὁ Μουσολίνι ζαρώνει τὰ φρύδια του.

— Ὁ Κοντοστούπης, ἔ; Ξέρεις τί σου χρειάζεται, Κοντοστούπη;

Ὁ νάνος δὲν ἀπαντᾷ. Μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ του ἔχει δῆ τὴν Ἔλσα καὶ τὴ Λάουρα πίσω ἀπὸ τὸ διαφανὲ τοῖχο. Καί, σὲ μιὰ γωνιά τοῦ ἴδιου δωματίου, ἔχει δῆ μιὰ μικροσκοπικὴ μορφή, καθισμένη στὸ πάτωμα, νὰ κλαίῃ πικρά. Εἶναι ἡ Ἐλχίνα!

Ἡ καρδιά τοῦ νάνου σφίγγεται στὸ θέαμα αὐτό.

Λέει στὸ Μουσολίνι:

— Κύριε Μουσοδένει... ὄχι, ὄχι... κύριε Μουσολίνι, νὰ χαί

ρεσαι τὰ νιάτα σου, ἄφησέ μας νὰ φύγουμε ἤσυχα-ἤσυχα! Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ μὴ θυμώσω καθόλου, κύριε Μουσοδένει!

Ὁ Μουσολίνι ἀγριεύει. Νομίζει ὅτι ὁ νάνος θέλει νὰ τὸν κοροϊδέσῃ.

— Μαστιγώστε αὐτὸ τὸ ἐξάμβλωμα!, διατάζει. Μαστιγώστε τὸν ὥσπου νὰ πέσῃ ἀναίσθητος!

ΤΟ ΣΥΡΜΑΤΟΣΧΟΙΝΟ
ΣΠΑΖΕΙ!

ΕΙΝΑΙ ἡ σειρά τοῦ Κοντοστούπη τώρα νὰ θυμώσῃ. Τὰ λόγια τοῦ ἐγκληματικῆς δικτάτορος τὸν προσβάλλουν βαθεῖα.

— Ἐξάμβλωμα εἶσαι καὶ φαίνεσαι!, γρυλλίζει. Ἄνανδρε! Λινοδένει, δενολίνι, Μουσολινοδένει, Μουσοδενολίνι!

Ὁ Μουσολίνι σηκώνεται ὀρθίος, τρέμοντας ἀπὸ θυμὸ, πηγαίνει κοντὰ στὸ νάνο, σηκώνει τὸ χέρι του καὶ τοῦ κατεβάζει ἓνα ἀστραφετρὸ χαστούκι στὸ μάγουλο!

Αὐτὸ ἦταν!

Ἄφροὶ μανίας θγαίνουν ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Κοντοστούπη. Τὰ μάτια του πετοῦν σπίθες! Τὰ δόντια του τρίζουν!

Φουσκώνει τοὺς μῦνες του, ἀποφασισμένος νὰ ἐλευθερωθῇ! Τὸ συρματόσκοινο τρίζει κῆτω ἀπὸ τὴν τρομερὴ πίεσι. Ἕνας ξερὸς μεταλλικὸς κρότος ἀντῆχει καὶ ὁ Κοντοστούπης εἶναι ἐλεύθερος!

Ὁρμαεῖ ἐναντίον τοῦ Μουσολίνι καὶ τοῦ δίνει μιὰ γροθιά. Μουδιασμένα ὁμῶς κα-

θώς είναι τὰ χέρια του, ὁ νάνος ἀστοχεῖ! Ἀντὶ νὰ τὸν χτυπήσῃ στὸ πρόσωπο, τὸν χτυπάει ξυφάλτσα στὸν ὤμο!

Ὁ Μουσολίνι ἀφήνει μιὰ κραυγὴ πόνου καὶ πέφτει χάρμω!

Τὴν ἴδια στιγμή, συμβαίνουν ταυτόχρονα πολλὰ πράγματα, μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα.

Ὁ Ἑλ Γκρέκο μὲ ἀφανταστή γρηγοράδα τραβάει τὸ πιστόλι του ἀπὸ τὴ ζώνη του καὶ σημαδεύει τὸν γκάγκστερ, πού, βλέποντας τὸν ἀρχηγό του σὲ κίνδυνο, ἐτοιμάζεται νὰ κατεβάσῃ τὸν διακόπτη!

Πιέζει τὴ σκανδάλη. Ἕνας πίδακας ἀτομικῆς ἐνεργείας χτυπάει τὸν διαφανὴ τοῖχο, τὸν διατριπάζει καὶ προσκρούει πάνω στὸ στήθος τοῦ γκάγκστερ!

Ὁ κακούργος συσπάται, παρατάει τὸν διακόπτη, χωρὶς νὰ τὸν κατεβάσῃ, ἀποσυντίθεται, διαλύεται, χάνεται!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι ἀπογειώνονται καὶ ἐφορμοῦν!

Περνοῦν μέσα ἀπὸ τὸν διαφανὴ τοῖχο, συντρίβοντάς τον, καὶ βρίσκονται μέσα στὸ ἄλλο δωμάτιο.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀρπάζει τὴν Ἑλσα στὴν ἀγκαλιά του καὶ ὁ Κεραυνὸς τὴ Λάουρα!

Γυρίζουν γιὰ νὰ ξαναβγοῦν. Μὰ σταματοῦν! Δέκα γκάγκστερς τοῦ Μουσολίνι στέκονται παρατεταγμένοι στὸ πρῶτο δωμάτιο, μὲ τὰ ὄπλα τους στραμμένα πρὸς τὸ μέρος τῶν ἡρώων μας.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος χλωμιάζει. Ὑπάρχει φόβος νὰ χτυπήσουν τὴν Ἑλσα καὶ τὴ Λάουρα!

— Πίσω!, φωνάζει στοὺς συντρόφους του. Ἀκολουθήστε με!

Τρέχει στὸ βάθος τοῦ δωματίου καί, μὲ μιὰ κλωτσιά, ἀνοίγει μιὰ πόρτα, κρατώντας τὴν Ἑλσα στὴν ἀγκαλιά του.

Δυὸ φρουροὶ στέκονται ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Πρὶν προλάβουν νὰ σηκώσουν τὰ ὄπλα τους καὶ νὰ πυροβολήσουν, τοὺς ἐξοντώνει καὶ τοὺς δυὸ μὲ κλωτσιές!

Μπροστὰ του ἀπλώνεται ἕνας διάδρομος. Δεξιά του ἀρχίζει μιὰ σκάλα, πού ὀδηγεῖ πρὸς τὰ κάτω. Ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου ἀκούγονται γοργὰ ποδοβολητὰ καὶ φωνές.

Πηδαίει στὴ σκάλα καὶ ἀρχίζει νὰ κατεβαίνει γοργά. Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, βρίσκονται ὅλοι μέσα σ' ἕνα πολὺ μεγάλο ὑπόγειο πού οἱ τοῖχοι του εἶναι σκεπασμένοι μὲ μετάλλινες πλάκες! Μιὰ πόρτα κλείνει πίσω τους βαρεῖα καθὼς μπαίνουν.

Ὁ Ἑλ Γκρέκο δοκιμάζει νὰ τὴν ἀνοίξῃ, μὰ δὲν μπορεῖ! Ὁ Ὑπερέλληνας προσπαθεῖ νὰ σπᾶσῃ τὸν τοῖχο, μὰ δὲν καταφέρνει τίποτα!

Εἶναι παγιδευμένοι!, Φυλακισμένοι! Στὴ διάθεσι τοῦ τρομέρου καὶ ἀδυσώπητου Μουσολίνι!

Ὁ Ἑλ Γκρέκο ἀποφασίζει νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ ἀτομικὸ πιστόλι του, μολονότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πάθουν τίποτα οἱ τρεῖς γυναῖκες.

— Ὁδηγήστε τὶς γυναῖκες στὸ βάθος καὶ σταθῆτε μπροστὰ τους!, λέει στοὺς συντρόφους του.

Οἱ ἄλλοι ὑπακούουν.

‘Ο Έλληνας γυρίζει τὸ πῖστόλι του πρὸς τὴν πόρτα καὶ τραβάει τὴ σκανδάλη. Ἡ πόρτα συγκλονίζεται γιὰ μιὰ στιγμή, μὰ δὲν διαλύεται! Δὲν χάνεται! Δὲν πέφτει κἄν! Εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ ἓνα μέταλλο, ποῦ ἀντέχει ἀκόμα καὶ στὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια!

Εἶναι γιὰ καλὰ φυλακισμένοι!

Μιὰ φωνὴ λέει ἀπὸ κάπου:

— Ὑπεράνθρωποι! Εἶστε τώρα στὴ διάθεσί μου! Θὰ μείνετε ἐκεῖ μέσα ὥσπου νὰ πεθάνετε, ἐγὼ ἐγὼ θὰ καταστρέφω τὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ἄλλες χώρες καὶ θὰ ὑποτάσσω τὸν κόσμον στὴν Ἰταλία καὶ στὴ Γερμανία!

Ἡ φωνὴ σωπαίνει. Οἱ ἥρωές μας μένουν ἰσιπηλοὶ μὲ ἓνα παγερὸ συναίσθημα στὴν καρδιά.

Ξαφνικά, ἡ Ἑλχίνα φωνάζει:

— Ποῦ εἶναι ὁ ὠραῖος Κων τοστούπης;

“Ὅλοι τοὺς ἀνατηδοῦν. Ὁ νάνος δὲν βρίσκεται ἀνάμεσα ἄ τους! Δὲν εἶχε προλάβει νὰ κατεβῆ μαζί τους στὸ ὑπόγειο!

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ
ΚΑΙ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Ο ΝΑΝΟΣ εἶχε μείνει πίσω, μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Μουσολίνι! Μὲ τὰ μάτια θολὰ ἀπὸ θυμὸ ἐναντίον τοῦ βδελυροῦ ἐγκληματίου, σκύβει γιὰ νὰ τὸν ἀρπάξῃ καὶ νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ!

Μὰ δὲν προλαβαίνει.

Πέντε φρουροὶ ρίχνονται ἐπάνω του καὶ κυλιούνται μαζί

του χάμω. Τὸν χτυποῦν μὲ λύσσα, χωρὶς βέβαια νὰ μποροῦν νὰ τοῦ κάνουν τίποτα, γιὰ τὸ σῶμα του εἶναι ἀτρωτο! Τὰ δικά του χτυπήματα, ἀπεναντίας, ἐξοντώνουν ἓναν - ἓναν τοὺς ἀντιπάλους του!

Πετάγεται πάλι ὄρθιος.

Βλέπει τὸν Μουσολίνι νὰ φεύγῃ τρέχοντας πρὸς μιὰ πόρτα τοῦ βάθους. Τρέχει ἐξοπίσω του, μὰ δὲν προχωρεῖ πολὺ. Ἐνα κύμα ἀπὸ ἀποφασισμένους γκαγκστερς μπαίνει ἀνάμεσα σ’ αὐτὸν καὶ στὸν ἀρχιεγκληματίαν καὶ ὁ νάνος ἀναγκάζεται νὰ ἐμπλακῇ σὲ μιὰ νέα μάχη!

“Ὅταν καταφέρνει νὰ διασπάσῃ τὸν κλοιὸ τῶν κακούρκων, ὁ Μουσολίνι ἔχει πιά ἐξαφανιστῆ!

Πυροβολισμοὶ καὶ φωνές ἀκούγονται ἀπὸ κάπου δεξιά του, ἔξω ἀπὸ τὸ κτίριο. Διασχίζει τρέχοντας ἓνα διάδρομο, ἀνοίγει ἓνα παράθυρο καὶ κυττάζει ἔξω.

Μιὰ σκληρὴ μάχη διεξάγεται κάτω, στὴν πλατεία, μπροστὰ στὸ παλάτι τοῦ Μουσολίνι!

Οἱ ντέτεκτιβς τῶν οὐρανῶν, ποῦ οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶχαν ἀφήσει πίσω, στὸ πλανητόπλοιο, ἔχουν ἔρθει στὴν πόλι καὶ συγκρούονται τώρα μὲ ἥρωισμό καὶ ἀνδρεία μὲ τοὺς γκαγκστερς τοῦ πρώην δικτάτορος.

Οἱ κακούργοι εἶναι πιὸ πολλοὶ καὶ κερδίζουν ἔδαφος, ἀλλὰ οἱ ντέτεκτιβς εἶναι πιὸ καλά γυμνασμένοι καὶ προξενοῦν μεγάλες ἀπώλειες στοὺς ἀντιπάλους των.

Ὁ Κοντοστούπης ἐπεμβαίνει. Πηδάει ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ κατεβαίνει μὲ ὄρμη βόμβας! Ρίχνεται ἀνάμεσα στοὺς γκάγκστερς καὶ χτυπώντας τους μὲ γρηγοράδα καὶ δύναμι στὰ κεφάλια, σκορπίζει τὸ θάνατο καὶ τὸν πανικό στὶς γραμμὲς τους.

Οἱ κακοῦργοι τὸ βάζουν στὰ πόδια. Τρέχουν σὰν τρελλοὶ καὶ χάνονται στοὺς δρόμους τοῦ ὀδηγοῦν στὴν πλατεῖα, ἐνῶ ἓνα μεγάλο σμήνος ἀπὸ Ἄνθρωπους—Πουλιὰ χαμηλώνει γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ μάχη.

Μὰ καὶ αὐτὴ ἡ μάχη τελειώνει σύντομα. Οἱ Ἄνθρωποι-Πουλιὰ πέφτουν δέκα-δέκα στὰ χτυπήματα τοῦ Κοντοστούπης καὶ τῶν πιστολιῶν τῶν ντέτεκτιβς. Ὅσοι ἀπομένουν ζωντανοί, φεύγουν πανικόβλητοι.

Οἱ ντέτεκτιβς ἔχουν συλλάβει ἓνα γκάγκστερ! Τὸν δένουν γερά, περνώντας χειροπέδες στὰ χέρια του.

— Θὰ μὰς ὀδηγήσῃ στὸ Μουσολίνι!, τοῦ λένε. Ἄν δὲν ὑπακούσῃς, θὰ σὲ σκοτώσουν!

— Δὲν πρόκειται νὰ σὰς ὀδηγήσω πουθενά!, ἀπαντᾷ ὁ κακοῦργος. Ὁ Μουσολίνι θὰ σὰς ἐξοντώσῃ ὅλους! Ὅπως παγίδευσε καὶ τοὺς Ὑπερανθρώπους, θὰ παγιδεύσῃ καὶ σὰς!

Ὁ Κοντοστούπης τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ γιακὰ καὶ τὸν σηκώνει στὸν ἀέρα.

— Παγίδευσε τοὺς Ὑπερανθρώπους!, γρυλλίζει. Ποὺ βρίσκονται οἱ Ὑπεράνθρωποι;

— Πήγαινε στὸ διάβολο!, ἀπαντᾷ ὁ γκάγκστερ.

— Πολὺ καλά!, λέει ὁ νάνος. Θὰ σὲ μάθω ἐγὼ νὰ μιλάς πιὸ εὐγενικά, μικρέ!

Τοῦ κάνει μιὰ ἐξαρθρωτικὴ λαβή. Τὰ κόκκαλα τοῦ γκάγκστερ τρίζουν. Τὰ μάτια του πάνε νὰ βγοῦν ἀπὸ τὶς κόγχες τους. Βογγαεὶ ὑπόκωφα.

— Ὦχ!, κάνει. Μή! Μὴ μοῦ σπάσῃς τὰ κόκκαλα! Θὰ μιλήσω!

Ὁ Κοντοστούπης χαλαρώνει τὴ λαβὴ του χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐντελῶς.

— Λέγε! Ποῦ εἶναι οἱ Ὑπεράνθρωποι καὶ ποῦ θρίσκειται ὁ Μουσολίνι;

— Οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἀπαντᾷ ὁ αἰχμάλωτος λαχανισμένος, εἶναι φυλακισμένοι σ' ἓνα ὑπόγειο, ἀπὸ τὸ ὀπιοῖο δὲ θὰ μπορέσουν νὰ βγοῦν ποτέ! Εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ ἄθραυστο μέταλλο καὶ ἡ πόρτα του ἀνοίγει μ' ἓνα μυστικὸ συνδυασμὸ ἀριθμῶν, τοῦ μόνο ὁ Μουσολίνι γνωρίζει! Ὁ Μουσολίνι θρίσκειται τώρα στὸ μυστικὸ ἐργαστήριό του μαζί μὲ τοὺς ἐπιστήμονές του.

— Ὁδήγησέ μας στὸ ἐργαστήριο!, διατάζει ὁ Κοντοστούπης σφίγγοντας πάλι τὴ λαβὴ του.

— Ὦχ!, κάνει ὁ γκάγκστερ. Ἀκολουθήστε με! Θὰ σὰς ὀδηγήσω ἀπὸ ἓνα μυστικὸ πέρασμα. Ἄν μπούμε φανερά στὸ παλάτι, οἱ φρουροὶ ποῦ εἶναι μέσα, θὰ πυροβολήσουν ἐναντίον σας καὶ θὰ μὲ σκοτώσουν καὶ μένα! Ἀκολουθήστε με!

Προχωρούν όλοι μαζί με
τὸν γκάγκοτερ μπροστά...

ΣΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΜΠΑΙΝΟΥΝ στον
κήπο τοῦ παλατιοῦ. Δυὸ -
τρεῖς φρουροὶ ποὺ βρίσκονται
ἐκεῖ ἐξοντώνονται σχεδὸν ἀ-
μέσως ἀπὸ τὰ ὄπλα τῶν ντέ-
τεκτιβς.

Ὁ γκάγκοτερ ὀδηγεῖ τοὺς
προστάτες τῆς Ἀνθρωπότη-
τος σὲ μιὰ γωνιά τοῦ κήπου,
ὅπου εἶναι στημένο ἓνα ἀγαλ-
μα.

— Πιέστε ἐκείνη ἐκεῖ τὴν
προεσοχή, λέει στὸν Κοντο-
στούπη.

Ὁ νάνος ὑπακούει.

Τὸ ἀγαλμα κάνει μιὰ στρο-
φὴ καὶ ἀποκαλύπτει μιὰ με-
γάλη τρύπα στὸ ἔδαφος. Σκα-
λιά ὀδηγοῦν κάτω.

Οἱ ντέτεκτιβς κι' ὁ Κοντο-
στούπης κατεβαίνουν σπρώ-
χνοντας μπροστά τὸν αἰχμά-
λωτό τους.

Μπαίνουν σὲ μιὰ ὀριζόντια
ὑπόνομο, ποὺ κατευθύνεται
πρὸς τὸ παλάτι καὶ σὲ λίγο
συνανοῦν μιὰ ἄλλη σκάλα,
ποὺ ὀδηγεῖ πρὸς τὰ πάνω. Ἀ-
νεβαίνουν. Μπαίνουν μέσα σ'
ἓνα μεγάλο ἄδειο δωμάτιο.

Ἀπὸ μιὰ μισάνοιχτη πόρ-
τα ἀκοῦνε ἀπὸ ἓνα διπλανὸ
δωμάτιο κουβέντες καὶ κρό-
τους γυαλιῶν καὶ μετάλλων.
Ἐνῶ ἓνας ντέτεκτιβ κλείνει
τὸ στόμα τοῦ γκάγκοτεο με-
τὴν παλάμη του, οἱ ἄλλοι πλη-
σιάζουν ἀθόρυβα καὶ κυττά-
ζουν ἀπὸ τὴ μισάνοιχτη πόρ-
τα.

Βλέπουν ἓνα μεγάλο, τέ-
λειο ἐπιστημονικὸ ἐργαστή-
ριο.

Ὁ Μουσολίνι καὶ πέντε ἄλ-
λοι ἄντρες εἶναι καθισμένοι
σὲ καρέκλες, ἐνῶ ἓνας ἄλλος
κάνει ἓνα πείραμα πάνω σ'
ἓνα μαρμάρينو τραπέζι.

— Ἐντάξει!, λέει ὁ τελευ-
ταῖος σηκώνοντας τὸ κεφάλι
του. Τὸ πείραμα πέτυχε, ἀρ-
χηγέ! Μιὰ μικροσκοπικὴ πο-
σότης Τερρακίνης, διαλυμένη
μέσα σὲ ἀκουαφόρτε, παρά-
γει ἓνα ἀφάνταστα ἐξοντωτι-
κὸ δηλητηριῶδες ἀέριο! Ἄν
ἀφήση κανεὶς ἐλεύθερο ἓνα
κυβικὸ χιλιοστὸ ἀπὸ τὰ ἀέριο
αὐτὸ σὲ μιὰ πόλι, θὰ πεθά-
νουν ἀμέσως ὅλοι οἱ κάτοικοι
τῆς!

— Ἐπομένως, ἂν ἀφήση
κανεὶς ἐλεύθερα ἓκατο κυβικὰ
χιλιοστὰ μέσα σ' ἓνα δωμά-
τιο, λέει ὁ Μουσολίνι, μπορεῖ
νὰ ἐξοντώσῃ ἀκόμα καὶ τοὺς
Ἐπερανθρώπους! Περίφημα!
Ἐτοίμασέ μου ἀρκετὴ ποσό-
τητα ἀπὸ τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ
ἀέριο! Οἱ Ἐπερανθρώποι εἶ-
ναι φυλακισμένοι σ' ἓνα ὑπό-
γειο στρωμένο με πλάκες ἀπὸ
ἄθραυστο μέταλλο! Θὰ τοὺς
ρίξω ἀπὸ τὸ ἀέριο αὐτὸ καὶ
θὰ ἀπαλλαγούμε γιὰ πάντα
ἀπὸ αὐτοὺς! Σὲ πόση ὥρα
θὰ τὸ ἔχῃς ἔτοιμο;

— Σὲ μισὴ ὥρα!

— Πολὺ καλὰ! Περιμένω!

Ὁ Κοντοστούπης καὶ οἱ
ντέτεκτιβς ἐτοιμάζονται νὰ ἐ-
φορμήσουν. Μὰ δὲν ἔχουν τὴ
δύναμι νὰ κινηθοῦν! Τὰ μέλη
τους εἶναι βαρεῖα σὰν ἀπὸ
μολύβι! Τὸ κεφάλι τους βουί-
ζει! Τὰ μάτια τους θολώνουν!

Γέρνουν και σωριάζονται
 αναισθητοί στο πάτωμα!

Πριν χάσουν τις αισθήσεις
 τουρ, άκουνε μιὰ φωνή, τῆ
 φωνή του αἰχμαλώτου τους,
 νὰ λέη:

— Μὲ αἰχμαλώτισαν, ἀρχι
 γέ, καὶ τοὺς ἔφερα ὡς ἐδῶ γιὰ
 νὰ τοὺς στήσω παγίδα! Κα-
 θὼς παρακολουθοῦσαν τὴ συ-
 ζήτησί σας, κατάφερα νὰ
 σπᾶσω μιὰ ἀμπούλα μὲ ναρ-
 κωτικό ἀέριο, πού εἶχα στήν
 τσέπη μου! Κράτησα τὴν ἀ-
 νάσα μου κι' ἔτσι δὲν ναρκώ-
 θηκα ἐγώ, ἐνῶ αὐτοὶ τὴν ἔ-
 παθαν!

— Μπράβο!, λέει ἡ φωνή
 τοῦ Μουσολίνι. Εἶναι ἄξιος νὰ
 παρασημοφορηθῆς! Θὰ τοὺς
 κάνουμε τώρα ἀπὸ μιὰ ἔνεσι,
 πού θὰ τοὺς κρατήσῃ σὲ μιὰ

Καὶ κορφιστώνει τὸ παράσημο
 στὸ στήθος τοῦ νάνου!

κατάστασι ἐξαντλήσεως καὶ
 ἀδυναμίας γιὰ δέκα ὥρες ἀπὸ
 τὴ στιγμή πού θὰ συνέλθουν!

Ὅταν ὁ Κοντοστούπης ἀ-
 νοίγη τὰ μάτια του, βλέπει
 γύρω τὸ ἐργαστήριο τοῦ Μου-
 σολίνι. Οἱ ἐπιστήμονες, σκυμ-
 μένοι πάνω σ' ἓνα μαρμάρينو
 τραπέζι, δουλεύουν πυρετω-
 δῶς.

Ὁ Μουσολίνι εἶναι καθιομέ-
 νος σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ κυτ
 τάζει τὸν Κοντοστούπη χαμο-
 γελώντας μὲ ἱκανοποίησι καὶ
 σατανικό θρίαμβο.

— Κοντοστούπη, λέει, θὰ
 παρακολουθήσῃ σε λίγο κά-
 τι σπάνιο! Θὰ δῆς μὲ τὰ ἴδια
 σου τὰ μάτια τοὺς φίλους σου
 τοὺς Ὑπερανθρώπους νὰ πε-
 βαίνουν ἀναπνεύοντας τὸ δηλη-
 τηριῶδες ἀερίο μου!

Ἐνα κύμα μίσους ἐναντίον
 τοῦ δολοφόνου πλημμυρίζει
 τὸν Κοντοστούπη. Κάνει νὰ
 ὀρμήσῃ ἐναντίον του. Μὰ δὲν
 μπορεῖ. Σαλεύει ἀργὰ καὶ να-
 θρὰ καὶ ἀδύναμα, σὰν νὰ τὸν
 ἐμποδίζουν γιγάντια χέρια.

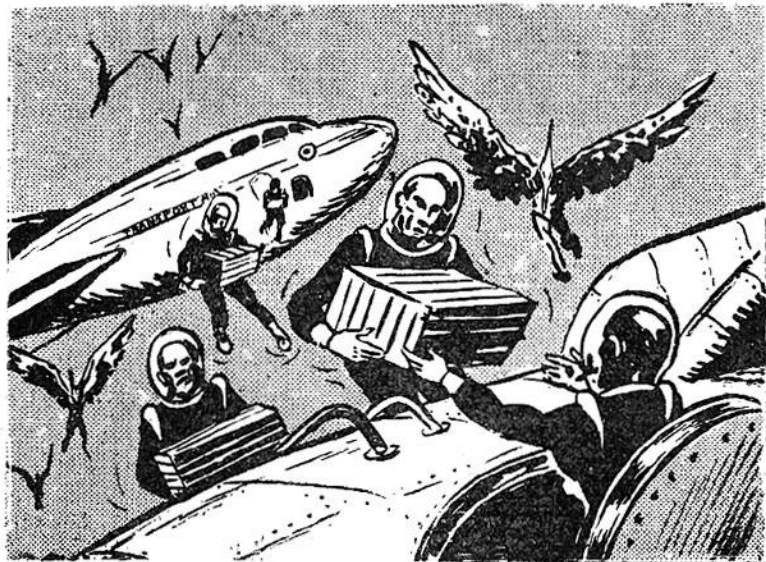
— Ἔτοιμοι!, λέει ἓνας ἀ-
 πὸ τοὺς ἐπιστήμονες.

Δίνει στὸν Μουσολίνι μιὰ
 μεγάλη σύριγγα, σὰν ἐκείνες
 μὲ τίς ὁποῖες κάνουν ἐνέσεις.
 Ἐνα κιτρινωπὸ ἀέριο κυκλο-
 φορεῖ μέσα της.

— Ἀκολουθήστε με!, λέει
 ὁ Μουσολίνι. Βοηθήστε καὶ τὸ
 νόνο νὰ κατεβῆ μαζί σας!

Κατεβαίνουν στὸ ὑπόγειο.
 Ὁ ἀρχικακούργος πλησιάζει
 στὴν πόρτα, βάζει τὴ βελ-
 λόνα τῆς σύριγγας μέσα στὴ
 μικροσκοπικὴ κλειδαρότρυπα
 τῆς καὶ πιέζει τὸ ἔμβολο.

Ἡ σύριγγα ἀδειάζει τὸ ἀέ-

Μεταφέρουν δευατά και κιβώτια από τὸ ἓνα πλανητόπλοιο στὸ ἄλλο μὲ τὴ βοήθεια τῶν Ἐπευρωπῶν - Πουλιῶν!

ριο τοῦ θανάτου μέσα στὸ μετὰλλιο ὑπόγειο, ὅπου βρίσκονται οἱ Ἐπευρωπῶν!

Περνοῦν μερικὲς στιγμὲς. Ὁ Μουσολίφι πιέζει ἓνα κουμπὶ στὸν τοῖχο λέγοντας:

— Κουτοσουτήπη! Ἐλα νὰ δῆς τοὺς φίλους σου νεκροὺς!

Ἐνα τετράγωνο κομματάκι τοῦ τοῖχου γίνεται διαφανές. Ὁ Μουσολίφι κυττάζει μέσα στὸ κελί, μὲ τὸ πρόσωπο γεμάτο ἄγρια χαρά.

Μὰ ἡ χαρὰ σβῆνει ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του. Μιὰ ἔκφρασι λύσσας, ἀπογοητεύσεως καὶ τρέλλας χαράζεται ἐπάνω τους. Τὸ στόμα του ἀνοιγοκλείνει γιὰ μερικὲς φορές, χωρὶς καμμιά λέξι νὰ βγαίη ἀπὸ αὐτό!

Ἐπειτα κατορθώνει νὰ τραυλίση:

— Τὸ... τὸ κελὶ εἶναι ἄδειο! Δέ... δὲν εἶναι κανένας μέσα! Τί... ἔγιναν οἱ Ἐπευρωπῶν;

ΤΟ ΚΑΚΟ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ!

ΜΙΑ φωνὴ πίσω του ἀντηχεῖ στ' αὐτιά του σὰν τὴν σάλπιγγα τῆς Δευτέρας Παρουσίας:

— Ἐδῶ εἴμαστε, Μουσολίφι! Εἴμαστε ἐλεύθεροι καὶ ζωντανοὶ καὶ ἀποφασισμένοι νὰ ἀπαλλάξουμε τὸν κόσμο ἀπὸ σένα!

Καὶ ὁ Ἐπευρωπῶν μπαίει ὀρμητικὰ στὸ ὑπόγειο, ἄ-

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου παίρνει μεγάλη ἐξίαι ὅταν διαπνέεται ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Φιλοπατρίας, τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀλληλεγγύης καὶ τῆς Ἀγάπης πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

κολουθούμενος ἀπὸ τὸν Ἑλ Γκρέκο, τὸν Ὑπερέλληνα καὶ τὴν Ἀστραπή.

Μιά γροθιά τοῦ ἥρωος τῶν ἠρώων καὶ ὁ ἀπαίσιος ἀρχιγκάγκστερ ἐκσφενδονίζε τὰ μακρὰ, χτυπάει μὲ δύσσημ πᾶνω στὸν τοῖχο καὶ σωριάζεται χάμω νεκρός, μὲ τὸ κρανίο του ἀνοιγμένο στὰ δύο!

Οἱ ὑπόλοιποι γκάγκστερς ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ κάτω, καθὼς καὶ οἱ ἐπιστήμονες, πέφτουν κι' αὐτοὶ νεκροὶ κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῶν ἄλλων Ὑπερανθρώπων!

Ἡ ἐκκαθάρισι τοῦ πλανήτη «Γῆ 2» συνεχίζεται γοργὰ ἀπὸ τοὺς Ὑπερανθρώπους καὶ τοὺς ντέτεκτίβς, ποὺ ὁ Ἑλ Γκρέκο συνφέρει ἐντελῶς μ' ἓνα φάρμακό του. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς γκάγκστερς δὲν παραδίδονται, ἐξοντώνονται. Οἱ ὑπόλοιποι μεταφέρονται δεμένοι στὰ πλανητόπλοια.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀνθρώπων --- Πουλίων δηλώνει ὑποταγὴ στοὺς Ὑπερανθρώπους. Γιορτάζουν, μάλιστα, μὲ μεγάλη χαρὰ τὴν ἀπελευθέρωσί τους ἀπὸ τὸ Μουσολίνι καὶ τοὺς κακούργους του!

Οἱ ἥρωές μας καταστρέφουν ὅλες τὶς τεχνικὲς ἐγκαταστάσεις, τὰ ἐργοστάσια, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ ὄπλα τῶν γκάγκστερς πρὶν φύγουν.

Φεύγοντας ἀφήνουν τοὺς Ἀνθρώπους --- Πουλιά στὴν παλιὰ κατάστασί τους. Δὲν ἔχουν τώρα τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀπειλήσουν τὴ Γῆ!

Ὅταν τὰ πλανητόπλοια ξεκινοῦν, ὁ Κοντοστούπης λέει στὸν Ὑπεράνθρωπο:

— Μπορῶ τώρα νὰ μάθω πῶς δραπετεύσατε ἀπὸ τὸ καταραμένο ἐκεῖνο ὑπόγειο τοῦ θανάτου;

— Γιὰ κάμποση ὥρα εἶχαμε ἀπελπιστή!, ἀπαντᾷ ὁ Ὑπεράνθρωπος. Εἶχαμε πιστέψει ὅτι θὰ μέναμε γιὰ πάντα μέσα στὸ ὑπόγειο! Εὐτυχῶς ὅμως, ὁ Ὑπερέλληνας, ψάχνοντας μὲ ἐπιμονή, κατῶρθωσε νὰ βρῆ διὸ πλάκες τοῦ πατώματος, ποὺ δὲν ἔσμιγαν ἐντελῶς μεταξύ τους! Ἐχώσε τὰ δάχτυλα στὴ σχισμὴ καὶ μὲ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες κατάφερε νὰ ἀποσπᾷ μιὰ πλάκα! Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, ὅλα ἦσαν εὐκόλα. Ἀνοίξαμε μιὰ ὑπόνομο, βγήκαμε στὸν κῆπο, ἀφήσαμε ἐκεῖ τὶς γυναῖκες μὲ τὸν Κεραυνὸ καὶ μπήκαμε πάλι στὸ παλάτι!...

Τὴν ἄλλη μέρα, μεγάλες γιορτὲς γίνονται στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἔχει τὴν ἔδρα τῆς ἡ παγκόσμια κυβέρνησι.

Τὰ πλήθη, ἐθουσιασμένα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς Γῆς, γυρίζουν στοὺς δρόμους τραγουδώντας καὶ χορεύοντας καὶ γλεντώντας, σὰν νὰ εἶναι Ἀπόκριες ἢ Πρωτοχρονιά.

Στην κεντρική πλατεία της Νέας Υόρκης, ο αρχιστράτηγος των δυνάμεων της Παγκόσμιας Κυβερνήσεως παρασημοφορεί τους Υπερανθρώπους και τους ντέτεκτιβς των ούρανών, γιατί με την ανδρεία τους και την αυτοθυσία τους έσωσαν την Ανθρωπότητα!

Έρχεται ή σειρά και του Κοντοστούπη.

Ο κωμικός νάνος, που ή καρδιά του είναι ένα κράμα δειλείας και ήρωισμού, είναι χλωμός σαν νεκρός από τη συγκίνηση.

Η μύτη του ανεβοκατεβαί-

νει σπασμωδικά. Τα χείλη του τρέμουν ελαφρά. Ο αρχιστράτηγος λέει:

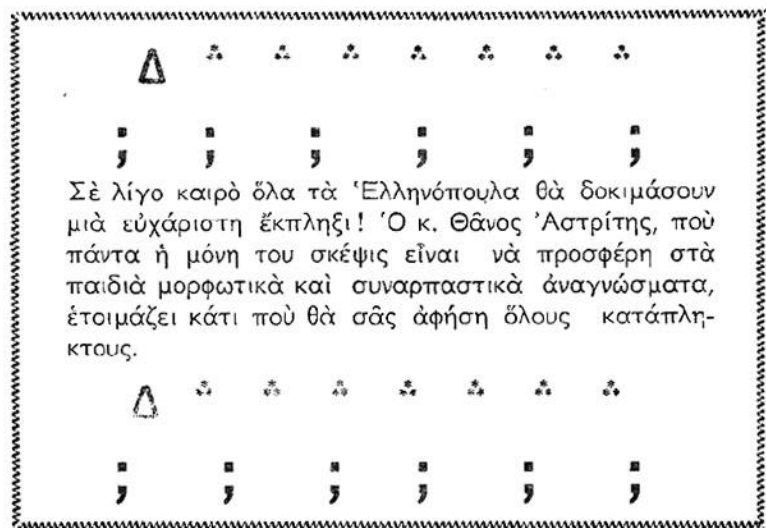
«Στόν ήρωα Κοντοστούπη, όρχηγό των ντέτεκτιβς των ούρανών, ή Παγκόσμια Κυβέρνησι άπονέμει τή παράσημο της Μεγάλης Ανδρείας για τις ύπηρεσίες που προσέφερε στην Ανθρωπότητα!».

— Ε... ε... εύχα... εύχαριστώ!, τραυλίζει ή Κοντοστούπη. Ωχ, ή καρδούλα μου!

Και, ενώ τα πλήθη γύρω ούρλιάζουν και χειροκροτούν από ένθουσιασμό, ή Κοντοστούπη... πέφτει λιπόθυμος!

ΤΕΛΟΣ

Πρωτότυπο Έλληνικό κείμενο υπό ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ
 Άπαγορεύεται ή ανατύπωση. Άποκλειστικότητα ε΄Υπερανθρώπου».

**ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
 ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ**

ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΤΣΙΔΑ

Ξυπόλητε Καννίθαλε!

Πάλι τις απειλές άρχισες! Πώς φαίνεται ότι είσαι άγράμματος! Γιατί, άν ήξερες γράμματα, θά διάβαζες τόν 'Υπεράνθρωπο! Καί, άν διάβαζες τόν 'Υπεράνθρωπο, θά μάθαινες τά φοβερά καί τρομερά κατορθώματά μου! Θά μάθαινες ότι ένίκησα αύτή την έβδομάδα τόν ίδιο τό... Μουσολίνι καί συνέτριψα τούς γκάγκστερς πού είχε συγκεντρώσει στη «Γή 2»!

Θά μάθαινες ότι με διώρισαν άρχηγό τών ντέτεκτιβς τών ουρανών καί με παρασημοφόρησαν! Μάλιστα, άγαπητό μου άπελέκητο κούτσουρο τής 'Αφρικής!

Πρόσεχε, λοιπόν! Είμαι τώρα άστινομικός καί όποτε θέλω σε συλλαμβάνω καί σε χώνω στη φυλακή!

Τρία μόνο πράγματα σε σώζουν:

1) "Ότι σε λυπάμαι γιατί είσαι βλάκας, άνόητος καί άγράμματος!

2) "Ότι δέν καταδέχομαι έγώ, πού ταξιδεύω στους ουρανούς, νάρθω στην παλιοζούγκλα σου!

3) "Ότι, άν σε βάλω φυλακή, θά μου βρωμίσης τά κελιά καί θά καταξοδευτώ έπειτα νά τά καθαρίσω!

Αυτό όμως δε θά πη ότι θά σου την χαρίσω άν συνεχίσης τις απειλές σου! Θά σε άρπάξω καί δε θά σε γλυτώση από τά χέρια μου ούτε ό χάρος!

"Όσο για τό Βόα σου, μιá συμβουλή έχω νά σου δώσω: Ψήσε τον κοί φάγε τον, για νά είσαι χορτάτος όταν θά σε κλείσω στη φυλακή!

Ό Ντέτεκτιβς τών Ουρανών
ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗΣ

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Τάργκα», τὸ 19, ποῦ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μὲ τὸν τίτλο

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

εἶναι μιὰ περιπέτεια γεμάτη ἀγωνία καὶ ἐκπληκτικὰ ἐπεισόδια, γεμάτη δράσι καὶ συναρπαστικὴ πλοκή!

Ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, κάνει πάλι τὴν ἐμφάνισί του καὶ διεκδικεῖ ἀπὸ τὸν Τάργκα τὴν Κυριαρχία τῆς Ζούγκλας!

Ἄνθρωποι καὶ ἀγρίμια, ἐρπετὰ καὶ πουλιά, τρέμουν ὅταν κἀνὴ τὴν ἐμφάνισί του

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

καὶ σκορπᾷ τὸν πανικό, τὴ φρίκη καὶ τὸ θάνατο! Τὸ Ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, ὁ Κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας, ἀναλαμβάνει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ σώσῃ τὴν ζούγκλα ἀπὸ τρομακτικοὺς κινδύνους!

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

Μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες περιπέτειες ζούγκλας, ποῦ ἔχετε διαβάσει ποτέ!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ
ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΠΡΟΣΟΧΗ!

Λίγες μόνο μέρες θα μείνη σὲ κυκλοφορία ὁ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Σὲ λίγο θὰ ἀποσυρθῆ γιὰ νὰ σταλοῦν, ὅσα ἀντίτυπα ἔχουν ἀπομείνει, στὸ Ἐξωτερικό! Ὅσοι, λοιπόν, δὲν ἀγοράσατε ἀκόμα τὸν «Εἰκονογραφημένο Ὑπεράνθρωπο», μὴ χάνετε οὔτε στιγμὴ! Κινδυνεύετε νὰ μείνετε χωρὶς ἀντίτυπο!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μιὰ συναρπαστικὴ περιπέτεια ὅλο εἰκόνες, ποὺ ἀποδίδεται **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ!** 36 σελίδες!
130 εἰκόνες!

Καινούργιος κίνδυνος απειλεί τη Γη! 'Απίθανα τέρατα πλημμυρίζουν την 'Αμερική και την Εύρωπη! Γιγάντιοι δράκοι γεννημένοι

ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Κολοσσιαία όντα με τεράστια δόντια και νύχια! Αίμοδιψή πλάσματα με μακρυές ουρές, που βγάζουν φωτιά από τα ρουθούνια τους!

Οι 'Υπεράνθρωποι μάχονται με απόγνωσι για να απαλλάξουν τη Γη από τους τρομακτικούς αυτούς επίδρομείς! Οι μάχες αυτές όμως δεν είναι τίποτα μπροστά στις καταπληκτικές τιτανομαχίες, που διεξάγονται

ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

'Εκεί, περιμένει τους 'Υπεράνθρώπους ή μεγαλύτερη έκπληξι της ζωής τους! 'Εκεί, συναντούν αντίπαλους που είναι τρομερότεροι από κάθε προηγούμενο! 'Εκεί, συναντούν πλάσματα ωραιότερα από τους ανθρώπους της Γης!

ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Μια υπερπεριπέτεια, που δημοσιεύεται στο 82 τεύχος του «'Υπεράνθρώπου», που κυκλοφορεί την έρχόμενη έβδομάδα!

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἄριθ. 81.—ΔΡΑΧ. 2.000

Ἑβδομαδιαῖο Περιοδικὸν
Ἡρωϊκῶν Περιπετειῶν.

Γραφεῖα: Λέκκα 23
Ἄριθ. Τηλεφ. 36.373

Τὰ προηγούμενα τεύχη πωλοῦνται στὰ
γραφεῖα μας, πού εἶναι ἀνοικτὰ κά-
θε μέρα 9—1½ καὶ 5—7, ἐκτὸς τοῦ
ἀπογεύματος τῆς Τετάρτης.

Διευθύνσεις: Οἶκον Δ' τῆς: Γεώργιος Γεωργιάδης, Σφιγγῶς 38.
Ἀρχισυντάκτης: Στέλιος Ἀνεμοδουράς, Λ. Θρακῆς 323. Προ-
στάμενος τυπογραφείου: Γεώργιος Γεωργιάδης Μεγίστης 19.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) Ἡ Γῆ κινδυνεύει.
- 2) Οἱ τερατάνθρωποι ἐκδικοῦνται.
- 3) Τὸ κυνήγι τῶν Ἰπταμένων Δίσκων.
- 4) Μόνος ἐναντίον χιλιῶν.
- 5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρρέουν.
- 6) Οἱ Ὑπέρθρωποι ἐξοιτώνονται.
- 7) Σὺγκρουσις γιγάντων.
- 8) Ὁ Μαῦρος Θεὸς θανατώνει.
- 9) Κεραυνὸς, ὁ Γυῖός τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 10) Στὰ δόξια τοῦ Λιονταριοῦ.
- 11) Οἱ ἀετοὶ ἐφοροῦν!
- 12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου.
- 13) Στὴ χώρα τῶν Τρελλῶν.
- 14) Ὁ προσόχης παγιδεύεται.
- 15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ Ζούγκλα!
- 16) Ὁ Πέτριμος Κύκλωπας.
- 17) Ἀστραπή, ἡ Κόρη τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κεραυνῶν.
- 19) Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου.
- 20) Ὁ Τρόμος τῶν Ἄστρων.
- 21) Βασιλεὺς τῶν Ἐρυθροδέρμων.
- 22) Τὸ μυστικὸ τοῦ Πράσινου Ἐλέφοντα.
- 23) Ἡ Ἀστραπή ἐπιτίθεται.
- 24) Στὴν ἀγκαλιὰ τῶν ἐσπετῶν.
- 25) Σατούρ, ὁ Μαῦρος Ὑπερανθρώπος.
- 26) Ὁ πόλεμος τῶν Ἄστρων.
- 27) Ὑπερανθρώπος ἐναντίον Ὑπερανθρώπων.
- 28) Στὴ χώρα τῶν Κενταύρων.
- 29) Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύρου Ὑπερανθρώπου.
- 30) Ἡ προσοχία τοῦ Κεραυνῶν.
- 31) Οἱ φτερωτοὶ Μονομάχοι.
- 32) Τὸ μυστικὸ τοῦ Πλανήτη Κρόνου.
- 33) Ὁ Μηνῆας Ὁσείας.
- 34) Τὸ τέλος τῆς Γῆς.
- 35) Ζωντανὴ Παγίδα.
- 36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν.
- 37) Ὁ Ἄορατος Ἄνθρωπος.
- 38) Ὁ Πράσινος Τρόμος.
- 39) Τὰ ὄνια τοῦ Ὀλέθρου.
- 40) Οἱ Μαῦροι Ἐωσφόροι.
- 41) Ὁ Θάνατος τοῦ Φάουστ.
- 42) Ἡ Γροθιά τοῦ Ἑλλήνα.
- 43) Ὁ Ἑλ Γκρέκο Δεσμώτης.
- 44) Τὸ τέλος τῶν Οὐρανῶν.
- 45) Ἡ Φάοιστις ἐκδικεῖται.
- 46) Ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου.
- 47) Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Φάουστ.
- 48) Ἡ Γιγαντομαχία.
- 49) Ὁ Γάμος τοῦ Ἑλ Γκρέκο.
- 50) Ἡ Βελόνα τῆς Μάγισσας.
- 51) Ἡ φλεγόμενη Λίμνη.
- 52) Ὑπερέλληνας.
- 53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνάνθρωπος.
- 54) Στὴν Κοιλιά τῶν Τεράτων.
- 55) Δαυὶδ καὶ Γολιάθ.
- 56) Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου.
- 57) Σεξάρ, ὁ Ἄορατος Μάγος.
- 58) Νυόκα, ἡ Θεὰ τοῦ Καλοῦ.
- 59) Τὸ γκρέμισμα τοῦ Κόλλοσου.
- 60) Οἱ Ἀτσάλινοι Δαίμονες.
- 61) Ἡ ἀπαγωγὴ τῆς Ἀστοκαπῆς.
- 62) Πύργος τοῦ Μαύρου Πάνθηρα.
- 63) Πύρινος Δράκος.
- 64) Ὁ Τρόμος εἰστρέφει.
- 65) Ὁ Ἐλευθερωτής.
- 66) Αἰχμάλωτοι τοῦ Ὀλέθρου.
- 67) Οἱ Ἐξώκοσμοι συντρίβονται.
- 68) Ὁ Ἄβλος.
- 69) Τὸ Μαργαριτάρι τῆς Συμφεράς.
- 70) Ὁ Ἀκαταμάχητος.
- 71) Ὁ Ὑπερέλληνας τιμωρεῖ.
- 72) Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα.
- 73) Τὸ Στεφάν τοῦ Μαρτυριοῦ.
- 74) Οἱ Ὑπερανθρώποι κινδυνεύουν.
- 75) Ἡ Λαζὴ πού τσακίζει.
- 76) Στὴν Παγίδα τῶν Δέκα.
- 77) Τὰ σποδία τοῦ Χαλασμοῦ.
- 78) Τὸ Καλὸ θριαμβεύει.
- 79) Ἐφιόλιτης, τὸ ὄν μὲ τὰ χιλιάς μάτια.
- 80) Ἰπτάμενοι Δίσκοι.
- 81) Νιτέκτιβ τῶν Οὐρανῶν.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΚΑΘΩΣ Η ΜΑΛΟΑ ΜΑΖΕΥΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ, ΑΚΟΥΕΙ ΕΝΑΝ ΥΠΟΠΤΟ ΘΟΡΥΒΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΕΝΟΣ ΔΕΝΤΡΟΥ...

ΓΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ... ΜΙΑ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΙ ΧΥΝΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΣΠΑΘΟΥΤΑ ΜΥΧΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΤΑΜΕΝΗ.

ΑΠΟ ΤΑ ΨΗΛΟΤΕΡΑ ΚΛΑΔΙΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΛΟΑΣ.

ΤΡΕΧΕΙ Ο ΤΑΡΓΚΑ, ΜΑ ΤΟΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΕΙ ΕΝΑ ΑΚΟΝΤΙΟ ΠΟΥ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΨΗΛΑ.

